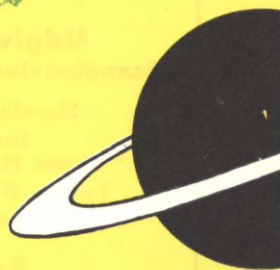

UFO NYT

*Sven Olov Larsson
Majorogatan 3 A
Borlänge 2*

S. U. F. O. I.

Aug. 1962

Udgiver: S.U.F.O.I.
(Scandinavian UFO-investigation)

Ekspedition og abonnement:
Forlaget SUFOI
Hauser Plads 18, København K
Telefon BY 9228 - Giro 843 80
Pris 18 kr. pr. år

Rødaktion:

Hans Christian Petersen (ansvarlig)
Frank Pedersen (tekniske materialer)
E. Jensen (dansk stof)
Gerda Rørbæk Nielsen
(oversættelser)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.s mening gennem „UFO-NYT“ at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i „UFO-NYT“ offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

INDEHOLDER bl. andet

Aktuelt.....	145
UFO-observationer over Skandinavien	146
Orientering.....	149
Filosofi	150
Spørgsmål og svar	156
Flyvende tallerkener, en ny tids herolder.....	157
Mars	161
UFO iagttaget i lav højde	163
Panik	164

Organisationsoversigt:

Se UFO-Nyt juli 1962

Læg mærke til dette

UFO-litteratur, bøger, tidsskrifter, studie hæfter og øvrige materialer er til udlån i SUFOIs biblioteker.

Litteraturfortegnelser og udlånsbestemmelser fås ved henvendelser til bibliotekerne.

SUFOI BIBLIOTEK RANDERS

v. P. C. Andersen,
Violvej 5, Randers.

SUFOI BIBLIOTEK KASTRUP

v. Flemming Jensen,
Kastruplundsgade 70, Kastrup.

UFO-sagen har mange venner. Hjælp dem ind i S U F O I

Er De blevet medlem af SUFOI?

Hvis ikke så gør alvor af det nul

Det koster 9 kr. pr. kvartal - incl.

UFO-NYT.

Skriv allerede i dag efter optagelsesbetingelser hos:

S U F O I - SEKRETARIAT

Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260
København, Kastrup.

ELLER I NORGE:

G. Helgedagsrud, »Helgebo«, Jesshim, Norge.

ELLER I SVERIGE:

Jan Kullenbäck, Slottsskogsgatan 54, Gøteborg.

★ **AKTUELT** ★

Ought to be translated

Er der nogen, som for alvor har prøvet at forestille sig, hvad en fortsættelse af A- og B-sprængningerne i den yderste konsekvens kan komme til at betyde for menneskeheden — for vor civilisation?

Der findes i januarnummeret af Esquire en udmærket artikel under titlen „Nine Places to Hide“. Populært oversat „Ni steder hvor man kan gemme sig“; i virkeligheden menes, „Ni steder hvor man kan overleve“ — tag og læs den!

I 1956 var Adamski inde på samme tanke og position nr. 3 Guadalajara i Mexico blev direkte nævnt.

Han har for nogen tid siden deltaget i en konference, hvor menneskehedens fremtid var et af emnerne. Det står efter dette møde klart, at vi ikke kan forvente nogen hjælp i tilfælde af, at der skulle opstå en katastrofal situation i vort solsystem. Der vil om ikke længe blive givet mere om dette gennem „Cosmic Newsletter“.

Det er på sin vis en positiv oplysning, for det kan være, at vi så snart kan blive fri for spåkoneriet og den deraf følgende ligegyldighed over for den virkelige verden. Ingen ved, hvad vi er på vej imod — absolut ingen! Men der er nogen som vil vide det før andre, og disse nogle vil ikke beholde det for sig selv.

Men som jeg sagde i mit foredrag i Fredericia: Der vil komme mange vanskeligheder. Jeg ønsker at sige det igen. Lad være med at løbe med rygter og sladder, fortæl ikke andet end det, der står i UFO-NYT. Man taler allerede igen om katastrofer på nærmere fastsatte datoer. Blæs på det! Det fortælles blot for at forvirre og latterliggøre de enfoldige sjæle, som bringer noget sådant videre.

En skønne dag passer en af datoerne måske, i hvert fald er det muligt i statistikken, men det er trods alt tilfældigt.

Der vil komme meget, det kan videnskabeligt bevises, men hvor og hvornår, ved som sagt ingen forud. Det er jordskælv, oversvømmelser, storme og i øvrigt abnorme vejforhold, som vil præge det

kommende billede i en endnu højere grad end det har været tilfældet i de sidste par år.

Når Adamski, om forhåbentlig ikke så længe, er færdig med det program, han forbereder i øjeblikket, regner han med at flytte til Guadalajara for at påbegynde bygningen af et universitet. Her vil der blive undervist i kosmisk videnskab og kosmisk filosofi for alle, som ønsker det.

Måske er der mere i denne plan, end vi umiddelbart kan se, så tag den hellere med i helhedsbilledet — eventuelt i fremtidsplanlægningen. — Dette sted kunne blive et samlingssted for mennesker, for hvem to og fem ikke er lige.

H. C.

Eftertryk i uddrag forbudt.

NICAP har, for hurtigere at nå sit mål om at opklare begrebet UFO's overfor omverdenen, for kort tid siden grundlagt et internationalt råd af rådgivere, der skal afløse det hidtidige amerikanske råd. Til dette nye råd hører bl. a.

Aimé Michel, fransk UFO-forsker og ingeniør.

Escobar Faria, statsadvokat i Sao Paulo, Brasilien.

Dr. Ascold Ladonko, psykolog, Caracas, Venezuela.

Svend Schalin, aeronautisk ingeniør, Linköping,

Sverige.

Haraold Fulton, leder af UFO-forskningen i New Zealand.

David Wightman, redaktør af UFO-bladet „Uranus“, England.

Wilbert Smith, elektroingeniør, Ottawa, Kanada.

René Hardy, ingeniør, Paris.

Disse udenlandske rådgivere har erklæret sig parat til til NICAP at afgive periodiske indberetninger om UFO-iagttagelser såvel officielle som videnskabelige stillingtagen til disse. NICAP vil sørge for offentliggørelse heraf.

Ingeniør Sven Schalin har allerede indberettet til NICAP, at en særlig kraftig UFO-bølge var iagttaget over Sverige fra juli 1958 til juni 1959 med højdepunkt i januar 1959. Sandsynligvis er den svenske hemmelige tjeneste klar over dette, men også her følger man den sædvanlige taktik og opfinder en hel række af balloner, refleksioner, meteoror og hallucinationer, når en erklæring er nødvendig.

UFO-Investigator. - Overs.: Slej.

UFO - observationer over Skandinavien

Ought to be translated

Fra den 14. juni til den 10. juli 1962 er der til SUFOIs Rapportcentral indkommet 19 rapporter, hvoraf 2 var fra før 1959, 1 fra 1960, 2 fra 1961 samt 14 fra 1962.

Til SUFOI er der så i alt indkommet 1887 rapporter, der fordeler sig på følgende måde:

Fra før 1959	341 rapporter
Fra 1959	790 rapporter
Fra 1960	276 rapporter
Fra 1961	384 rapporter
Fra 1962	96 rapporter
I alt	1887 rapporter

Der er på nuværende tidspunkt ikke indkommet rapporter fra den 24. juni, den internationale observationsdag. Der var imidlertid også det dårligt tænkelige observationsvejr.

Månedens interessanteste rapport var så ganske givet observationen fra Frederikshavn den 7. juni, hvor et klart objekt blev iagttaget fra kl. 1130 til kl. 2129, altså i ti timer. Bladet „Ny Tid“, Ålborg, ofrede en stor bid af forsiden samt en lige så stor del af side 2. Flere provinsaviser nævnte også observationen. Kun ét hovedstadsblad, nemlig „Berlingske Aftenavis“, nævnte observationen overhovedet. Hvorfor ikke? Her var dog noget, der hverken kunne være en ballon eller en spejling eller noget andet almindeligt. Men det var måske netop derfor.

På grundlag af avisudklip, jeg fik tilsendt, er det lykkedes at få seks rapporter ind. Nibe-gruppen skaffede en rapport, så i alt er der kommet syv rapporter ind. Det er ærgerligt, at der ikke er aktive grupper nord for Limfjorden. Dette ville lige have været en opgave for dem. Grunden til at der alligevel kom så mange rapporter ind, skyldes hovedsageligt officerer fra Marinestation Frederikshavn, der var så venlige at skaffe et par meget fyldestgørende rapporter.

Den første, der iagttog objektet var arbejdsmand A. B. Johansen. Han var i færd med at male radiomaster, da han kl. 1140 pludselig fik øje på objektet. Han fik fat i en kikkert (30 x 50). Gennem den sås objektet stadig som en rund kugle, gennemsig-

tig som plastic. Observatøren anslår objektets størrelse til 2—3 meter og afstanden til objektet til 7—8000 meter. Objektet var fuldstændig stationært. Objektet iagttoges fra den sydlige del af Bangsbofortet i en retning af ca. 120 grader, ca. 45 grader over horisonten. Observatøren mener, at objektet var en ballon. Observationen sluttede kl. 1310. Da befandt objektet sig stadig på samme sted.

Fra kl. ca. 1700 til ca. 2000 blev objektet iagttaget af ingeniør Jens Petersen fra Frederikshavn. Observatøren beretter, at objektet var rundt, klart og befandt sig på samme sted af himlen under hele observationen. Observationsretning 125 grader. Højde over horisonten ca. 35 grader. Observatøren anslår selv objektets størrelse til 3 meter og afstanden til objektet til 30.000 meter. Objektets størrelse i udstrakt arm var ca. 4 mm. Observatøren mener, at det har drejet sig om en vejrballoon, der skulle have befundet sig lodret over den sydvestlige del af Læsø.

Herr skotøjshandler E. Nielsen fra Frederikshavn iagttog objektet fra kl. ca. 1900. Det var et nåle-hovedstort, kuglerundt, klart, plasticlignende objekt, lysende som en klar stjerne. I kikkert (7 x 25) sås det tydeligt. Der var skiftende skygger på objektet. Retning til objektet 135 grader. Højde over horisonten ca. 45 grader. Observatøren mistede objektet af syne ved mørkets frembrud. I modsætning til ingeniør Petersen mener herr Nielsen, at lyset fra objektet pulserede. Objektet menes at have befundet sig lodret over Læsø.

Frk. J. Sønderkov og frk. E. Simonsen iagttog også objektet fra Bangsbofortet, mellem kl. 1900 og 2040. Objektet bliver beskrevet som værende klart og forsynet med en klar korona, der skulle være større end selve objektet. Objektet blev iagttaget i kikkert. Retning til objektet 135 grader. Højden er ikke angivet.

Herr M. Nielsen og herr V. Nielsen så objektet fra Halkjær syd for Nibe. Det var på størrelse med Venus og klartlysende. Lyset fra det runde objekt var stærkt og konstant. Observationen varede fra kl. 2015—2045. Objektet var stadig i syne kl. 2045. Observatørerne opgiver retning til objektet til 90 grader, og højden til ca. 20 grader. Observatørerne mener, at det må have drejet sig om en flyvende tallerken.

Herr journalist F. Christiansen fra „Ny Tid“ be-

retter følgende: „Jeg blev kl. 1815 ringet op af ingeniør P. C. Wistisen, der spurgte, om jeg ville med på en flyvetur, da han skulle ud at se efter en ballon, Læsø-boerne havde observeret over øen. Vi startede i en Piper Tri-Pacer og så, hvad vi antog for at være en ballon, da vi nåede farvandet mellem Frederikshavn og Læsø. Da objektet kun var ganske lille, pressede Wistisen, der førte flyet, dette op i 2.500 meters højde, men tilsyneladende ændrede objektet overhovedet ikke størrelse. Det har været på størrelse med en genstand som f.eks. hullet i en gammel tiøre. Objektet bevægede sig overhovedet ikke. Vi anslog højden til ca. 5.000 meter. — Efter at have fløjet rundt en rum tid, gik vi ned på flyvepladsen på Læsø, hvorfra vi kunne se objektet med det blotte øje. Det så større ud her nede fra, og kunne bedre ses med det blotte øje (brille) end gennem kikkert. (6 x 30). Vi var alle enige om, at det flere gange skiftede form, hvilket stemmer overens med de observationer, man har foretaget på Bangsbofortet i ti timer gennem målekikkert. — Heller ikke på hjemturen kunne vi nå op til objektet, der syntes at være kommet nærmere, men stadig befandt sig på samme sted. Det forsvandt pludselig ved 2130-tiden, mens jeg stod og betragtede det fra flyvepladsen i Frederikshavn. Jeg mener IKKE, der kan være tale om en vejrballoon, men en luftspejling eller en eller anden form for refleks synes ikke udelukket“.

Observatøren opgiver på rapporten objektets form til rund, cigarformet og forsynet med fire „gevækster“ parvis overfor hinanden. Objektet var sølvglinsende og lyste stærkt. Anslået højde 5.000 meter. Objektet blev fotograferet, men der var intet at se på pladen.

KL S. Å. Hansen fra Marinestation Frederikshavn beretter følgende: „Kl. 1930 blev jeg ringet op af overbetjent Benzon fra Frederikshavns Politistation, der forespurgte om vi på Marinestationen havde lagt mærke til et lysende objekt, der svævede i sydøstlig retning over Pikkerbakkerne. Det havde vi ikke, men vi gik straks ud af bunkeren for observation. Vi, d.v.s. det vagthavende personel, fandt objektet kl. 2015 stående i sydøstlig retning i en vinkel på ca. 45 grader med havoverfladen. Objektet lignede et stort frøæg. Det var klart gennemsigtigt og i midten lyste en trekantet plet. Vi holdt stadig objektet under observation. Det flyttede sig

ikke, men den lysende trekant forandrede sig til tre runde, lysende cirkler. Objektet forsvandt pludseligt kl. 2129, uden at der var nogen, der havde set det“. Observatøren mener selv, at det har drejet sig om et objekt fra vendensrummet!

Konklusion: Alle pejlinger, undtagen Halkjær-rapporten, skærer Læsø's sydvestlige hjørne. Såfremt vi forudsætter at sidstnævnte har gal retning, og denne også skærer Læsø, når man frem til følgende:

Objektet har befundet sig i 33.000 meters højde, 42.000 meter i luftlinie fra Frederikshavn. (Denne pejling er foretaget af Marinestationen og er derfor mest pålidelig af samtlige).

Objektet har befundet sig i 33.000 meters højde, 93.000 meter i luftlinie fra Halkjær.

Den ene af rapporterne fra Frederikshavn angiver en noget lavere højde, nemlig 27.000 meter, men det er kun den ene.

Forudsætter vi, at den retning, der er opgivet i Halkjær-rapporten, er korrekt, når vi frem til følgende:

Objektet har befundet sig ca. 50.000 meter SØ for midten af Læsø.

Objektet har befundet sig i 77.000 meters højde, 82.000 meter i luftlinie fra Frederikshavn.

Objektet har befundet sig i ca. 44.000 meters højde, 118 km fra Halkjær.

Sidstnævnte konklusion lyder ikke logisk, eller i samklang med oplysningerne i rapporterne, hvorfor den må dropes.

Størrelsen på objektet kan man kun fastsætte med stor unøjagtighed, men den må have været et sted mellem 1500—2500 meter. Det må altså have drejet sig om et af de store, interplanetariske moder-skibe.

På grund af pladshensyn kan vi desværre ikke bringe andre rapporter i dette nummer. Resten af rapporterne var fra Ikast, Læsø (6. marts), Fårevejle, Horsens, Hellerup, Nibe og Ålborg.

Der er i tiden 14. juni til 10. juli indkommet 4 detektorvarslinger, alle fra Ålborg. Der var overskyet i alle 4 tilfælde og derfor heller ikke nogen mulighed for observation.

Erling Jensen.

Fire bestyrelsesmedlemmer er gået ind på at fungere som konferencedeltagere for NICAP ved det foreslåede AF-NICAP møde. Andre bestyrelsesmedlemmer, stiller sig til disposition sammen med NICAPs videnskabelige og tekniske rådgivere.

Udtalelser fra de fire bestyrelsesmedlemmer følger:

J. B. Hartranft, Jr. Præsident for Aircraft Owners and Pilots Assosiation: „Det vil være mig en glæde at fungere som konferencedeltager under de betingelser, der er fremsendt til Air-Force's sekretariat. Jeg indrømmer, at en sådan drøftelse er en nødvendig del af NICAPs hele formål, som består i at søge sandheden og forsøge at hindre unødvendig tilbageholdelse af oplysninger samt hjælpe med at kaste lys over kendsgerningerne ved at afsløre charlataner“.

Col. Robert B. Emerson, U.S. Army Reserve:

„Jeg giver min varmeste tilslutning til tilbudet til AF om en fællesdrøftelse af NICAPs vidnesbyrd. Jeg vil være glad for at fungere som konferencedeltager eller suppleant, under neutrale omstændigheder, i en alvorlig drøftelse med det formål at undersøge gyldigheden af den mængde vidnesbyrd, vi har og deres forbindelse med den type fænomener“.

Dewey Fournet, tidligere AF's H. Q. Intelligence Monitor angående UFO projektet:

„Jeg bifalder forslaget om en konference med Air Force, med det formål at udveksle og drøfte UFO-data. Hvis omstændighederne tillader det, er jeg villig til at fungere som konferencedeltager eller suppleant ved en sådan drøftelse“.

Professor Charles A. Maney, fysiker ved Defiance College:

„Jeg tilslutter mig planen om at mødes i fællesskab med Air Force for at behandle NICAPs vidnesbyrd. Jeg er villeg til at fungere som konferencedeltager“.

Tidligere bestyrelsesmedlem Frank Edwards indvilliger i en sådan plan, forudsat NICAPs vidnesbyrd ville modtage fuld vurdering i nærværelse af NICAP funktionærer.

Nøglepunktet i NICAPs tilbud fremgår af artiklen på side 1. Man udbad sig privat drøftelse, for at undgå beskyldninger om at vi søger publicity. Under henvisning til tidligere tilbud om samarbejde, beklagede NICAP overfor Secretary Zuckert at

ærlige meningsforskelle var blevet mistydet som forsætlige angreb på AF.

Skønt detalierne må vente indtil vi har svar fra AF, går vi ud fra, at konferencen antagelig vil omfatte tjenestemænd fra Project Blue Book.

AFHQ Projects ordfører (for tiden Major Carl Hart), og repræsentanter for AF Congressional Inquiry Division og Directorate for Intelligence.

Ved fællesdrøftelsen vil NICAP fremlægge alle sine vidnesbyrd med undtagelse af nogle få tilfælde (ca. 1/4 pct), som vidnerne insisterer på skal være fortrolige, hvilket ikke vil have indflydelse på resultatet.

Hvis AF afslår en sådan fælles-drøftelse, vil vi så hurtig som muligt lade UFO-Vidnesbyrdene trykke og fremsende den fuldstændige rapport til Kongressen og AF med en gentagelse af vort tilbud om at få disse tungtvejende vidnesbyrd behandlet ved en fælles-drøftelse og få korrigeret de fejltagelser, der måtte vise sig at være.

(NICAP, februar 1962) L.C.

Red.: Som det fremgår af de seneste oplysninger fra NICAP, presser Keyhoe og hans organisation stadig AF (luftvåbnet) for at fremtvinge en offentliggørelse af alle data i UFO-sagen. Vi ved endnu ikke, hvad AF agter at gøre i denne sag, men det er helt sikkert, at NICAP har særdeles gode forbindelser i den amerikanske kongres. Der findes derfor særdeles vægtige grunde til en ændring i det amerikanske luftvåbens holdning overfor UFO-sagen. Der er også grund til at nævne, at NICAP blandt sine medlemmer tæller en række af USAs kendeste forskere og tidligere medlemmer af luftvåbenets UFO-undersøgelingsgrupper. Alt i denne sag vil blive offentliggjort i UFO-NYT efterhånden, som vi får underretning fra NICAP.

F.P.

Aviserne i USA indtager en aggressiv holdning mod regeringskontorernes hemmeligholdelse af UFO-materialer. De fra disse kontorer udsendte erklæringer er ofte en fornærmelse mod offentlighedens intelligens.

Radar i Moskva har på skærmen fastholdt 3 skiveformede objekter med en diameter på ca. 75 m. Jetjagere blev sendt op,

Orientering

Eftersom jeg ikke mere har den hjælp, jeg plejer at have, og brevbunken til besvarelse hober sig mere og mere op, er jeg nødt til at svare på mange af spørgsmålene gennem dette blad.

Den skole, jeg er ved at danne, „Videnskaben om livet“, vil beskæftige sig med studiet af den menneskelige adfærd i relation til det kosmiske formål. Dette vil indbefatte omfattende laboratorieundersøgelser til menneskehedens bedste. Den vil være ikke-religiøs, upolitisk og ikke-sekterisk. Det vil koste i det mindste 20.000 dollar at oprette denne skole, som det er meningen at videreføre til menneskehedens bedste efter min bortgang. Jeg bringer hermed min tak til hr. D.C.B., der sendte det første frivillige bidrag.

Jeg ønsker at gøre det klart for enhver, at jeg ikke er bange for „tavshedsgruppen“; hvis jeg var, ville jeg ikke skrive denne artikel. Jeg er klar over, at jeg står øverst på listen over de personer, der er genstand for deres udelte opmærksomhed, eftersom jeg stadig arbejder for den oprindelige årsag, som bragte „brødrene“ her til Jorden. Jeg iblander det ikke religion, arkæologi eller andet, der kan have til hensigt at forvirre folks antagelser angående rumfolkenes sande mission.

De, der blander den sande hensigt med andre hensigter, arbejder bevidst eller ubevidst for tavshedsgruppen“, der jo netop ønsker at forvirre begreberne. Det gør mig ondt at skulle sige, at nogle af mine nærmeste venner har tilladt sig selv, vidende eller uvidende, at lade sig anvende til dette formål. Som følge heraf er dette arbejde sat mindst eet år tilbage.

Jeg har intet sagt med hensyn til „tavshedsgruppens“ fremgangsmåde, da dette kunne skade de af mine venner, der var fanget i en fælde. Dog vil det muligvis blive nødvendigt for fremtiden for at frelse de, der allerede er overbevist. Nogle bliver lokket til at tro, de arbejder for sagen, mens de i realiteten arbejder for oppositionen. „Tavshedsgruppen“ er eksperter i denne form for bedrag og propaganda. Jeg ved det, da jeg personlig havde sammentræf med dem under min verdensrejse. De forsøger på at skabe mistro og splid mellem samarbejdende grupper. De ved, at styrke ligger i enig-

hed, derfor skaber de stridigheder inden for vore folk, såvel som nationerne imellem. Enhver regering er udsat for denne form for ondskabsfuldheder. „Tavshedsgruppen“ vil altid vide at ramme et ømt punkt, men jeg er ikke bange, jeg har kun ét liv at leve her.

Mange har, under henvisning til Glenn's rumflyvning, rettet forespørgsler angående de objekter han så fra rumkabinen. Hvad afholdt disse objekter fra at kolliderer med kabinen? Kapslen flyver i et semi-vacuum, fordi det er jo sådan, at alt, hvad der bevæger sig i universet med den hastighed, skaber sin egen atmosfære (omkring sig selv). Dette forekommer selv i det såkaldte lufttomme rum. Et vacuum opstår automatisk mellem kapslen og de atmosfærelag, der omgiver denne. Dette vacuum fungerer som et beskyttelseslag eller „kraftfelt“, som afholder partiklerne fra at støde sammen med kabinen.

De større genstande, Glenn så, var telemeterskiver udsendt fra et moderskib, og fjernstyret derfra. Disse telemeterskiver afgav meldinger om alle enkeltheder vedrørende Glenns flyvning. Hvis et eller andet var gået galt, og Glenns liv havde været i fare, ville de have reddet ham. Glenn bevægede sig alt for hurtigt, og havde alt for travlt til at lægge mærke til alt det, der foregik omkring ham, og selv om han havde observeret skiverne, ville det være blevet ham forbudt at omtale dem. Glem ikke, han stadig er i tjeneste, og undergivet regeringens regulativer om tavshedspligt. (Han så skiverne. — Red.).

Jeg kan dog forsikre jer om én ting. Der findes mange fartøjer lige uden for vor atmosfære, som til stadighed holder alt, hvad vi sender op under nøje observation. Det vil ikke altid være muligt at redde vore mænd, såfremt noget uforudset skulle indtræffe. De er nødt til at holde stor afstand fra vort „legetøj“, efter som deres store rumskibe kunne have en forstyrrende virkning på vore instrumenter og kontrolapparater. Deres fartøjer kan sammenlignes med vore som en elefant med en flue. Glenn var ikke alene derude i rummet, og det vil hans efterfølgere heller ikke være. Selv om de store fartøjer ikke kan komme tæt nok til, at vore mænd vil kunne se dem, vil de kunne se telemeterskiverne.

Mange har spurgt, om den nylig forekommet planetkonjunktion har haft noget at gøre med den sid-

ste tids usædvanlige vejrforhold. Ja, det har den, og der vil ske mere endnu. Disse vejrforandringer er en del af de ændringer i naturens gang, der er forårsaget af, at vi bevæger os ind i en ny himmelegn. Det menneskelige sind vil under denne tidsperiode vise tendenser til at blive ustabil, være ude af ligevægt, og medmindre man bevarer selvkontrollen, kan disse forandringer af følelseslivet vise sig meget generende, om ikke ligefrem farlige. En lang række ubehagelige begivenheder vil finde sted i løbet af de næste 8 år, og vi må hver især vise os meget forstående over for disse begivenheder for ikke at blive påvirket.

Da det menneskelige sind er meget upålideligt og mangler kendskab til så mange ting, vil det let kunne narres på mange områder. Til tider vil det vise tendens til at benægte eksistensen af den højeste intelligens og bevæge sig ud på sin egen boldgade. Den vil udfordre den kosmiske intelligens til en vis grad af selvudlettelse. Om menneskesindet nogensinde har været sat på en prøve, er det i disse dage.

Vi lever nu i „Babylons“ dage, hvor personligheden vil blive opløftet, blot for at falde ned igen og ophøre med at eksistere. Imidlertid vil den kosmiske intelligens fortsætte i al evighed. Som Jesus sagde, det træ, der ikke bærer frugt, skal kastes på ilden og fortæres. Ja, dette er tiden, hvor menneskets sjæl skal bevise sin trofasthed, enten over for den kosmiske intelligens, eller over for det menneskelige ego. Jeg er bange for, at de fleste vil blive fortæret af ilden, førend alt dette er overstået.

Jeg vil vide mere om dette, og ligeledes om, hvad fremtiden vil indebære for menneskeheden, når jeg vender tilbage fra min planlagte rejse. Jeg kan forsikre jer om én ting, jeg vil aldrig forråde den kosmiske plan, ej heller „brødrene“, for personlig vindings skyld. Livet på Jorden er kun som et øjeblik at regne, målt med evigheden.

Adamski | Svend Larsen.

Vi glæder mennesker mere ved de fejltagelser, vi begår, end ved de gode gerninger, vi udretter.

Roche foucauld.

FILOSOFI

En væsentlig ting, når vi skal møde vor skæbne, er opbygning af egenskaber, der eventuelt vil sætte os i stand til at forene os med og blive en del af „første årsag“ eller Gud. Dette, sammenholdt med undertrykkelsen af ens eget Jeg, er den vigtigste lære for alle filosoffer, både tidligere og nuværende, og har intet som helst at gøre med nogen form for religion som sådan, ej heller nogen sekt eller dyrkelse, eksisterende i verden i dag.

Mange af disse sekter har virkelig i sig en del af rumfolkernes filosofi, men samtidig en blanding af menneskeskabte trosbegreber og ritualer, som intet bidrager til i opnåelsen af det mål, vi stiler mod. Så når jeg siger, at dette program intet har at gøre med nutidens religioner, mener jeg, at det er unødvendigt at antage disse gruppers eller disse sekters lære, og at det kun fører til forvirring. I stedet tager vi det bedste fra alle trosretninger, alt det, der følger de universelle love, ignorerer ritualerne, mystikken og de hjemmelavede ideer, der bliver tilbage.

Det er derfor, jeg ikke støtter nogen sekt, men udleder visse trosprincipper fra disse forskellige grupper. De eneste nedskrevne optegnelser, vi har om Kristi lære findes i Bibelen, samt i visse af Dødehavsrullerne. Når vi læser disse optegnelser, ser vi et billede, der totalt differerer fra det billede, de organiserede religioner af i dag præsenterer for os. De kommer så tæt op på den filosofi, der præsenteres i „Ombord i rumskibe“, at nogle kritikere har beskyldt Adamski for at have omskrevet Kristi lære, og udgivet den, som om den stammede fra hans møde med rumfolkene.

De, som har læst „Flying Saucers Farewell“, og specielt den del af bogen, der beskæftiger sig med Bibelen, vil let indse, at det af naturlige årsager ikke kan være anderledes. De fleste af de rumfolk, der arbejder sammen med Adamski, er fra Venus, og den filosofi, de fremfører, kommer derfra. Mange af tidligere tiders lærere, deriblandt Jesus, kommer fra Venus, og lærer den samme filosofi, der består af at gøre overfor andre, hvad man ønsker de skal gøre mod en selv, broderlig kærlighed og forståelse o.s.v.

Hver gang, Jordens befolkning før i tiden kom

på afveje, kom budbringere (engle), — i virkeligheden rumfolk i deres skibe, — til Jorden og kontaktede visse mænd, der så blev kendt af folket som profeter. Og hver gang blev en lille del af den universelle lov givet for at tjene som rettesnor i den rigtige retning. I hver enkelt tilfælde var det op til folk selv, om de ville acceptere eller ignorere denne lære. Hvorfor var dette nødvendigt? Hvorfor må folk træffe deres egne beslutninger? Hvorfor lander rumfolkene ikke bare, overtager det hele og viser os den rette måde at ordne tingene på? Svaret er meget enkelt.

Hvis vi går imod loven om selvbestemmelse, og det gør vi, hvis vi prøver at tvinge folk til at acceptere noget, de endnu ikke er modne til at forstå, vil vi fjerne trinene på den stige, de uafvidende rækker efter. Måske kan jeg bedre forklare det på denne måde: Medmindre man selv eksperimenterer med noget, vil det ikke rigtig „trænge til bunds“ og bliver en del af en selv. Her er et eksempel, der fuldt ud vil forklare, hvad jeg mener:

Hvis man fortæller et lille barn, at en ovn er varm, og at man ikke må røre den, da en forbrænding vil blive resultatet, vil denne oplysning ikke rigtig trænge til bunds eller gøre noget særligt indtryk på barnet. Måske føler barnet, De vil forhindre det i noget, fordi De er „ond“. Derfor, lige så snart, De har vendt ryggen til, rører barnet ved ovnen og erhverver sig en slem forbrænding. Men mon ikke barnet i løbet af en brøkdal af et sekund har lært mere om varme ovne, end De kunne lære det gennem en flere timer lang formanings- og advarselstale? Barnet er nu bibragt en levende forestilling om, hvad en varm ovn er, og har fået en langt bedre forståelse af det, end den De er i stand til at bibringe det, selv om De udtrykker Dem meget tydeligt. Således er det med al kosmisk lære.

Medmindre man kommer til en erkendelse gennem egen søgen og anstrengelse, vil intet af det jeg, eller nogen anden, kan gøre, hjælpe det mindste. Træf Deres egne beslutninger, baseret på Deres egen logiske tænkeevne, med hensyn til alt, hvad De læser i mit tidsskrift, eller i nogen anden publikation. Prøv at gennemtænke et emne, og lad være med at dømme det ud fra noget, De har lært i barndommen og troet på uden at have fået noget bevis for rigtigheden. Prøv at bevise eller modbevise enhver ny ide eller tro, De bliver konfronteret

med. Man skal altid søge frem til endnu højere kundskaber og aldrig føle sig overbevist om, at man er i besiddelse af alle svarene. Mange af mine egne ideer, jeg var overbevist om var rigtige, er blevet korrigeret af nye og mere logiske ideer givet mig af rumfolkene.

Hvis De tilhører en eller anden gruppe, religiøs eller noget andet, og føler at det, De lærer der, er sandheden, hvis De får svar på alle Deres spørgsmål på en fuldt ud tilfredsstillende måde, så spilder De blot Deres tid med at gå videre med denne publikation. Hvis De på den anden side tørster efter yderligere kundskaber, eller nærer tvivl om værdien af det De studerer, studér så, og søg for alt i verden efter det, Deres hjerte begærer. Undersøg emnet fra alle synspunkter. Prøv at bevise eller modbevise alle ting ved hjælp af logik og sund fornuft, og dybt inde i Dem selv vil De have en følelse, der vil fortælle Dem, om De er på det rigtige spor. Det er denne ubetydelige, upåagtede „følelse“, der først og fremmest driver Dem til at søge endnu bedre svar.

Nye og mere fremskredne ideer vil altid åbenbare sig selv, for der er ingen grænser for fremskridt, og selv rumfolkene giver plads for højere og mere udviklede civilisationers lære. Disse fremskridt og udvekslinger af ideer fortsætter og er uden begyndelse og slutning.

Jeg er altid rede til at indrømme, når jeg har taget fejl, men jeg må have en bedre overbevisning at sætte i stedet for den gamle. Det er ikke nok, at en eller anden siger, „det er forkert“, det må være mere logisk, mere fornuftigt, mere koncist eller et bedre og mere fyldestgørende svar.

Jeg voksede op i en bestemt religion, og havde aldrig følelsen af, at denne religions, eller denne kirkes lære var virkelig logisk, og en dag besluttede jeg at prøve at bevise eller modbevise disse tanker for mig selv. Ved at læse i Bibelen opdagede jeg, at den ikke sagde helt det, jeg havde lært, den sagde. Mange vers var taget ud af deres sammenhæng for at kunne bevise bestemte teorier. Jeg fandt, at ingen privat fortolkning var nødvendig, for den fortolkede sig selv. Hvis Bibelen sagde sort, mente den sort, siger den hvid, mener den hvid. Faktisk kan jeg ikke komme i tanker om nogen kirkeretning af i dag, der virkelig følger Bibelens lære. Hvis man fjerner alle de ritualer og dog-

mer, mennesket gennem tiderne har tillagt kirkerne, vil det, der bliver til rest, være den oprindelige lære, som givet af rumfolkene til profeterne, blev beskrevet i Bibelen.

Jeg omtalte før nødvendigheden af at opbygge sin karakter, og at hvert eneste menneske bør vælge sin egen metode. Jeg kunne tænke mig at udvikle dette emne yderligere, ved at give nogle af grundene til, at det er nødvendigt.

Mange, om ikke de fleste af os forestiller os, at den øjeblikkelige spændte verdenssituation, de selviske kommercielle handlemåder, kvalerne, sorgerne, fattigdommen, sygdommene og døden vi ser omkring os i dag, skyldes hvad mange vælger at benævne „den menneskelige natur“. Mange mennesker undrer sig over, hvorfor mennesket ikke er blevet skabt uden denne „menneskelige natur“, men derimod med en indbygget vilje til altid at følge de universelle love. Hvorfor er mennesket ikke blevet skabt til at følge de universelle love på samme måde, som dyrene følger deres instinkter? Hvorfor skal mennesket alene være i besiddelse af en fri vilje?

Lad os forudsætte, at mennesket med vilje var skabt med denne form for menneskelig natur af en ganske bestemt grund. Vi antager dette kun som en måde at forklare det på, for som andre artikler har forklaret, er altings virkelige begyndelse eller skabelse umulig at fatte for den menneskelige hjerne. Jeg tror imidlertid, det vil hjælpe mig at nå frem til sagens kerne. Hvorfor har mennesket fortsættelig fået pålagt en menneskelig natur? Lad os se nærmere på dette synspunkt. Rumfolkene, vi arbejder sammen med, har allerede udviklet sig ud over Jordens nuværende „udviklingsstade“, men i en fjern fortid var også de på vort stade og endda ikke engang det. De mennesker, der udvikler sig her på Jorden, kan være kommet fra to kilder. De kan have været deltagere i „syndefaldet“, og blevet bragt hertil som forklaret på side 6, § 5 i Newsletter 2, (UFO-NYT juni 1962 side 109), eller de kan være blevet født her fra en eller anden planet på et lavere udviklingsstade i nutiden.

Hvis vi forudsætter, at mennesket oprindeligt blev skabt med en menneskelig natur, så er formålet med udviklingen at *forandre den menneskelige natur*. Menneskets forbløffende mål er eventuelt at blive en del af den første årsags „guddommelige natur“.

For at kunne gøre dette, må han udvikle den højeste tænkelige karakter, pålidelighed og dømmekraft. — Han må kunne sætte sig ud over denne menneskelige natur og udvikle viljestyrken og evnen til at kontrollere sit eget Jeg, tanker og handlinger. Hvis mennesket var blevet skabt uden nogen evne til at ræsonnere, men kun til at følge indbyggede instinkter, ville han aldrig kunne udvikle nogen dømmekraft eller karakter. Uden karakter kan vi ikke selv vælge, hvilken vej vi vil gå. Eftersom der eksisterer både ønskelige og ikke ønskelige karakterer, er vi nødt til at opøve vor viljestyrke i den rigtige retning.

Eftersom første årsag har en perfekt karakter, kan vi naturligvis ikke blive en del af første årsag, uden at have udviklet denne samme karakter. Uden den frie vilje og evnen til selv at vælge vor egen kurs, vil vi være som robotter og ville aldrig erhverve den karakter, der kræves for at blive et med første årsag.

De universelle love er de højeste love. De kan ikke brydes ustraffet. Første årsag er en af de øverste herskere. En god regent må være i stand til at træffe de rigtige beslutninger, og for at kunne træffe beslutninger er det vigtigt, at man opøver kontrollen over sine tanker. Hvilket igen vil sige, at fri vilje også er påkrævet. Det at lære at træffe de rigtige beslutninger er også det samme som udbygningen af ens karakter, og også hertil kræves frihed til selv at vælge.

Som tidligere forklaret, i eksemplet med den varme ovn, er den eneste mulige metode til at udvikle en fast karakter, principper o. s. v. at lære det ved hjælp af personlige erfaringer. Ingen kan fortælle en anden om en stor sandhed, og få det til at betyde noget som helst for vedkommende, med mindre de kommer til erkendelsen af den sandhed gennem deres egne anstrengelser.

En af kosmos uinverselle love er, at hvis man påfører et eller andet kraft, vil man få mindre kraft ud, end man førte ind. Første årsag kunne ikke skabe væsener så kraftfulde som sig selv. Men de kunne derimod skabes med den nedarvede evne, at kunne udvikle sig selv indtil de var kraftfulde nok til at blive en del af første årsag. Første årsag genskaber i virkeligheden sig selv på denne måde.

Mennesket, om behersket af indbyggede instinkter, kunne aldrig udvikle sig til noget som helst.

Det er absolut nødvendigt for mennesket, at det er frit stillet med hensyn til at træffe sine egne beslutninger, men med evnen til at „lære sin lektie“, erholde de kundskaber, der er påkrævede for at nå op på det plan, der lader ham blive en del af første årsag.

Selv om man foretrækker at tro, at mennesket ikke blev skabt med en frivillig pålagt menneskelig natur, er betragtningerne bag nødvendigheden af at udbygge vor karakter og stabilitet, og vor oprykken gennem kosmos skoleklasser stadig sande.

Man kunne måske spørge, hvorfor en ting som „syndefaldet“ nogensinde kunne opstå. Såfremt mennesket var højt udviklet, hvorfor skulle det så udstå en sådan erfaring? Svaret er Ego. Ego forårsagede ærkeenglen Lucifers fald, skønt han var en af de højeste i udvikling. Enhver person, der udtrykker fri vilje, er underkastet Ego. Vi ser udtryk herfor under alle livets forhold.

Ego får mennesker til at tro, de kan klare sig uden Gud. Ifølge visse grupper af mennesker er regndråber, skabt af Gud, ikke hellige, før de er opsamlet i et bæger og „velsignet“, og så har man helligt vand. Andre bestiger bjerge og „helliggør“ dem. Atter andre synes at ønske, de havde været til stede ved verdens skabelse, så de kunne have givet gode råd. Uden hensyn til, hvor betydningsfuld en person er, vil der komme en bagefter, der er endnu mere betydningsfuld. Selv Jesus sagde: „Hvorfor kalder I mig god, ingen er god undtagen Faderen“. Dette var i sandhed undertrykkelse af Ego'et.

C. A. Honey | Svend Larsen.

Tonantzintla — og Tacubayaobservatoriet i Mexico har fundet 50 stjerner i Orion-tågen, der har den ejendommelige egen-skab, at de i regelmæssige perioder fra 40 minutter til 5 timer skifter karakter fra meget klare til meget svagt lysende og omvendt.

Bagefter er det altid værre at have grund til at fortryde noget, man sagde fremfor at fortryde, at der var noget man glemte at sige.

*Sven Olov Larsson
Majoregatan 3 A
Borlänge 2*

Spørgsmål og svar

Spørgsmål nr. 1: „Adamski er skør“, sagde en ven til mig her i Miami, „engang kørte han i grøften med sin vogn, og bagefter gik han bare sin vej og lod vognen tilbage, idet han sagde, at menneskenes forsyninger er ubegrænsede, og at brødrene ville finde en ny vogn til ham“. Er dette sandt?

J. F. K. Miami, Florida.

Svar: Folk vil sige, hvad det skal være for at betvivle og latterliggøre det, der ligger over deres fatteevne. Adamski har aldrig kørt en vogn, og har heller aldrig været i besiddelse af et kørekort. Historier som denne er lutter opspind, og det er jeg sikker på, de fleste mennesker er klar over, uden at nærmere forklaring er påkrævet. De, der er imod dette programs udbredelse falder over ting som f. eks. dette, og gengiver det som fakta, uden at gøre det til genstand for en nærmere undersøgelse. Dette er den mest iøjnefaldende fejl i de tallerkenpublikationer, der besynderligt nok også bekæmper dette program. Er det noget, der går mod Adamski, bliver det udgivet uden bekræftelse eller undersøgelse. Publikationer som denne er med til at hjælpe tavshedsgruppen, direkte eller indirekte, da de er med til at stikke folk blå i øjnene.

Spørgsmål nr. 2: I en af Adamski's publikationer anfører han muligheden af, at vor planet kan blive invaderet af fjendtligsindede mennesker, der skønt de teknisk set er i stand til at gennemrejse rummet, ikke har nået den forståelse, rumfolkene i vort system er i besiddelse af. Hvorfra kunne sådanne mennesker tænkes at komme?

Fru P. B. Sidney, New York.

Svar: Der findes i mælkevejssystemet utallige millioner stjerner, på hvis planeter liv forefindes. Ganske som man på Jorden er gået i gang med rumrejser, før man er i stand til at forhindre krige etc., kan andre derude været nået til samme stade, eller endog været nået længere. Disse mennesker kan meget vel tænkes at være fjendtligt indstillet. Så vidt jeg ved, har ingen af disse fjendtlige fartøjer fundet vej til vort solsystem. Afstanden mellem solsystemerne er så enorme, at kun de mest udviklede planeter har været i stand til at frembringe

fartøjer af den standard, der kræves til gennemførelse af sådanne rejser.

Naturligvis er det umuligt at sige, at en fjendtlig begivenhed aldrig ville kunne finde sted her på Jorden. Mange af de tilsyneladende fjendtlige begivenheder, der indtil nu er rapporteret var i virkeligheden overhovedet ikke fjendtlige. En del af disse hændelser skyldes ulykkestilfælde. Man må aldrig nærme sig en tallerken uden forud indhentet tilladelse, fordi det omgivende kraftfelt enten kan sære eller dræbe, inden styrken af det kan nå at blive væsentlig nedsat. Hvis besætningen ønsker, man skal nærme sig eller komme ombord, vil styrken blive nedsat for at muliggøre dette. De mennesker, Adamski lærte at kende, var folk fra vore naboplaneter, der er Jordens befolkning venligtsindede.

Spørgsmål nr. 3: *Er der nogensinde noget ophør for sjælens ekstsens?*

G. C. Roanoke, Virginia.

Svar: Mennesket har to sjæle, den ene er erkendelsen eller bevidstheden, der kan ødelægges (Matt. 10,28) og som går til grunde ved dødens indtræden, og den anden, intelligensen bag formen, der er udødelig og som lever videre på trods af legemets død. Denne sjæl har ingen begyndelse og ingen slutning, så vidt det er den menneskelige hjerne muligt at opfatte. Den sjæl, der dør, er den samme sjæl, der findes i alt dyrisk liv. Dette siges tydeligt i 1. Mosebog 2, 7, hvor det siges, at mennesket blev en levende sjæl. I første Mosebog 1, 24 finder vi, at alle levende *skabninger* skal frembringes efter deres art. Det ord, der nu er oversat ved skabning, er det samme ord, der betød sjæl i det ovenanførte vers, nemlig NEPHESH. Mennesker og dyr er skabt ens med den samme sjæl. Ordet sjæl (NEPHESH) betyder „åndende skabning“. Men NEPHESH betyder også, når oversat til engelsk et „lig“. Ergo er sjælen et dyr eller et legeme, der kan dø. Bevidstheden dør med det. Men intelligensen bag formen, årsagen, eksisterer evigt. Det er denne intelligens, der rykker op fra planet til planet i Kosmos.

Spørgsmål nr. 4: *Hvordan kan man lære at koncentrere sig?*

G. C. Roanoke, Virginia.

Svar: Hvis en person ønsker at gøre fremskridt og opnå færdighed i telepati, må de aldrig koncentrere sig, da dette har den modsatte af den tilsigtede virkning. Vi har lært, at intens koncentration er det eneste middel, hvormed noget i denne verden kan fuldføres. I virkeligheden afhænger det sande menneskes udvikling samt modtagelse af telepatiske indtryk, ikke på koncentration, men på *interesse* og *afslapning*.

Koncentration er en bestemt tilstand, der kun tillader én ting ad gangen at træde tydeligt frem i ens bevidsthed. Interesse er en nysgerrighedstilstand, som virkelig åbner bevidstheden for alt, hvad der sker omkring den, og dette skaber på en måde en upersonlig deltagelse under frie forhold.

For at vedligeholde en passende interesse, bør man lære afslapning. I modsætning til alm. opfattelse er dette ikke en træghedstilstand, men en tilstand af forøget aktivitet; ganske enkelt, fordi det er fri aktivitet. Træthed og anspændthed vil hurtigt blive udviklet gennem koncentration. Gennem passende afslapning vil en persons legeme føles umådeligt „levende“, og tanker vil med stor hast passere gennem dets hjerne. I sådanne tilfælde kan nogle få minutter føles som om, der er gået en hel time.

Det menneskelige legeme er, i en tilstand af upersonlig afslapning, modtagelig for alle vibrationer. Imidlertid må det være fritaget for koncentration om en bestemt ide, og ego'et og følelseslivet må være kontrolleret; er disse betingelser til stede, vil telepati eller modtagelse af indtryk fra alle faser af åbenbaringer blive muligjort.

Spørgsmål nr. 5: *Når folk dør, og bliver genfødt, antager de da et legeme af samme køn som det de havde før, eller oplever de begge køn?*

D. C. Kansas City, Mo.

Svar: Efter min opfattelse er enhver form for erfaring nødvendig for den fulde udvikling af en person. Det synes derfor naturligt, at begge køn er repræsenteret i ens erfaringer. Dog synes jeg, det er mere nødvendigt at udvikle sig i denne tilværelse, end at bekymre sig om de foregående. Dette er en af grundene til, at vor erindrings sorte tavle bliver visket ren ved genfødsel. Så vil vi ikke bekymre os om fortiden, men vil være fri til at udvikle os i overensstemmelse med den underbevidste

drift inden i os, der leder os ad ganske bestemte stier. Jeg burde udvide den ovenforanførte erklæring ved at sige, at den bevidste hukommelse er visket ud, medens den underbevidste hukommelse forbliver intakt. Enhver person er født med denne underbevidste erindring om tidligere erfaringer.

Dette kan sammenlignes med et barn, der påbegynder et nyt skoleår, og samtidig har det tidligere skoleårs lærdom i frisk erindring. Straks ved fødslen må barnet begynde sin vandring langs en sti af indoktrinationer for at indskærpe det alle de forudfattede meninger og forestillinger om denne verden. Efter ganske få års forløb, har denne falske instruktion sædvanligvis overskygget erindringens juvel, til en sådan grad, at den er uigenkaldelig tabt. Ved opnåelsen af den voksne alder, bortset fra lejlighedsvis glimt af noget vi genkender eller mener at kunne genkende, har vi fuldkommen tabt enhver erindring om en tidligere tilværelse. Nogle mennesker mister ikke fuldkommen kontakten med dette minde, men det står dog ikke klart nok til at bringe nogen forståelse. I stedet har disse mennesker en „rastløs“ fornemmelse af ikke at høre til, hvor de er. De søger bestandig efter et eller andet, skønt de ikke er var, hvad de i grunden søger efter. Kun når de lærer at forstå sig selv fuldstændig, forsvinder denne følelse.

Der findes intet begreb, der hedder „tilfældighed ved en fødsel“. Vi bliver født til de forældre, og på den planet, hvor vor udvikling bedst kommer til sin ret. Som jeg har sagt så mange gange før, er Jorden blot en milepæl, eller en skoleklasse, i kosmos uhyre skole. Alle planeter er skabt af den samme skaber. Vi er alle kommet til denne verden med visse hverv, vi skal udføre. Derfor vil det være godt for de, der har bibeholdt en del af deres erindringer, at søge en forståelse af sig selv og grunden til, at de er her. Kun ved forståelse kan vi se mønstret som et hele, og genkende den rolle, vi skal spille på dette guddommelige plan.

Spørgsmål nr. 6: *Arbejder nogen personer fra andre planeter inden for kirken på vor planet?*

Mrs. S. B. Vallejo, Californien.

Svar: Ikke så vidt jeg ved. Det er naturligvis muligt, skønt de fleste er beskæftiget med videnskabeligt arbejde i vore laboratorier eller arbejder inden for de forskellige regeringer. Se svaret på spørgsmål 3, side 5 i Newsletter 3. Såfremt der findes nogen,

der arbejder inden for kirken, vil de være der for at hjælpe enkeltpersoner, ikke for at undervise i religion som sådan. De ville i så fald undervise i samme filosofi som beskrevet i Adamskis bøger.

Spørgsmål nr. 7: *Med hensyn til Deres svar på spørgsmål 6, side 7, Newsletter 3, (UFO-NYT juli 1962 side 138) er dette en fejltagelse. Vær venlig ikke at gøre forsøg på at forklare åndelige spørgsmål, før De har læst „OAHSPÉ — livets bog“. Det samme gælder for mr. Adamski.*

S. Z. Toronto, Canada.

Svar: Rumfolkene fortæller, at fysisk genfødsel finder sted enten her eller på en mere udviklet planet, ganske som jeg skrev. Jeg anser rumfolkene for at være en bedre kilde end Oahspe, selv om enhver er frit stillet med hensyn til, hvorfra han vil hente sin viden.

Vi må huske, at mr. Newbrough skrev Oahspe ved automatskrift, medens han, som han selv anfører, befandt sig i en let trance. I denne tilstand er en person underkastet mange tvivlsomme kilder. Ni år efter at have skrevet den, kasserede eller reviderede han mange dele af bogen, hvilket viser, at han ikke anså den for at være korrekt i enhver henseende. Som det er almindeligt med materiale af denne art, er der meget godt, blandet med meget der er mindre heldigt. Vi må lære at skelne, og lære at bedømme alle bøger, endog vore egne, i lyset af den seneste viden. Selv rumfolkene gør stadiige fremskridt, og på den måde kan deres ideer forandres efterhånden, som tiden skrider frem. Der findes ingen kendsgerninger, der ikke kan underkastes revision eller som kan erstattes med nye, efterhånden som senere viden gør dette nødvendigt.

Svaret på spørgsmål 2, para. 4, 5, 6 og 7 (UFO-NYT maj 1962 side 88) viser de informationskilder, der kan fremkomme ved automatskrift. Det er derfor, disse kilder er upålidelige, når det drejer sig om at erholde virkelig autentisk information.

Spørgsmål nr. 8: *Mange tak for Deres værdiløse newsletter. Jeg vedlægger Deres værdiløse blad, således at De kan sende det til en eller anden enfoldig sjæl, der sluger den slags historier råt. Vi er ikke interesseret i at høre fra nogen som helst, der blot er ude på at mystificere, og hævder at have besøgt forskellige planeter, så send os ikke flere af Deres værdiløse blade. „Kontaktpersoner“, vogt jer for sandheden, I svindlere!*

P.S.: Og med hensyn til George Adamski, den største svindler af alle, så er han blevet erklæret svindler fra Jim Moseley til NICAP.

Deres ærbødige UFO forsker

ED BABCOCK,

Jr. Director for „New Jersey Association on Aerial Phenomena“, 15 Tyndall Road, Kendall Park, New Jersey.

Svar: Mr. Adamski og jeg fik os en hjertelig latter over dette brev. Her står vi over for et menneske, der ikke engang har læst vort materiale ordentlig igennem (Mr. Adamski har aldrig påstået, han har været på andre planeter). Da jeg besvarede hans brev, spurgte jeg mr. Babcock, hvordan han ville forklare det faktum, at Mr. Adamski kunne skrive om ting i rummet, som først senere er blevet bekræftet ved hjælp af vore satellitter, og beskrive disse opdagelser i detaljer år før vor første satellit blev opsendt. Hans svar gik ud på, at alle og enhver vidste, vore satellitter var oppe, fordi det var blevet tilstrækkeligt offentliggjort. Dette svar viser, at manden enten ikke er ærlig, eller også at han ikke har gjort sig større ulejlighed med at læse mit brev, end han gjorde, da han læste Adamskis brev. Hvis dette skal være et eksempel på hans „reale“ undersøgelser, har jeg virkelig ondt af de mennesker, der kommer til ham for at få oplysninger. For en formodet leder af en UFO-undersøgelsergruppe viser han en forbavsende uvidenhed overfor det, der forekommer og har forekommet på UFO-området.

Både Moseley og NICAP er fremkommet med såkaldte afsløringer af Mr. Adamski. I begge tilfælde afveg de sande kendsgerninger i høj grad fra det, der blev påstået af Moseley og NICAP. NICAPs oplysninger kommer fra en „psykisk kontakt“, som har alle mulige grunde til at hade Adamski, fordi denne afslørede ham som den svindler, han var.

Moseley anvendte falske oplysninger og nægtede at korrigerer dem, da han blev gjort opmærksom herpå. f. eks. påstod han, at Adamskis fotografi var død og ikke kunne bevindne Adamskis historie, men dette er usandt, da fotografen den dag i dag er spillevende og bor i Carlsbad, Californien, ikke 60 miles herfra.

C. A. Honey | Svend Larsen.

Cosmic Science

Spørgsmål og svar

Fortset.

Spørgsmål nr. 81: *Hvorledes stemmer det, satellitterne har fundet ud af, med det du har lært af rummenneskene? (1958 Red.).*

Svar: Efterhånden som disse dataer frigives, bliver de oplysninger, jeg har givet i 1953 i min afdeling af „Flyvende tallerkener er landet“, i 1955 i „Ombord i rumskibene“ samt i denne serie af spørgsmål og svar, bekræftet. Det følgende er et par uddrag fra nogle af de offentliggjorte rapporter.

Los Angeles Times, 8. april 1958, citat:
Cambridge, Mass, 7. april (A.P.) —

En astrofysiker fra Harvard, der har frembragt en ny formel baseret på oplysninger fra USAs første satellit, Explorer I, meddelte i dag, at Jordens atmosfære i 229 miles højde er 14 gange tættere end før satellit målinger fra luftvåbnet indikerede.

Disse opdagelser, som skyldes prof. Theodore E. Sterne, meddirektør ved „The Smithsonian Astrophysical Observatory“, bekræfter en forudsigelse om lufttætheden i højden baseret på de første Sputnik dataer.

Offentliggjort den 31. december (1957).

Sputnik-studierne, som blev foretaget af dr. Sterne, dr. Gehard Shilling og frk. B. M. Folkar, blev offentliggjort den 31. december af Smithsonian observatoriet.

De indikerede, at atmosfæren 137 miles over Jordan var 9 gange tættere end den var efter luftvåbnets skøn.

Medens han beskriver luftvåbnets før satellit „Model Atmosfære“ som resultatet af en af de mest omhyggelige studier, der nogen sinde er foretaget, tilføjer dr. Sterne, „at det ser ud til, at man har taget fejl af den virkelige tæthed i så store højder“. Citat slut.

Fra „Introduction to outer Space“ fra præsidentens (Eisenhower) videnskabelige rådgivende komité,
Los Angeles Times, 27 marts, 1958.

Citat: Satellitternes områder ved begyndelsen til rummet er kun tomme efter jordisk målestok. I virkeligheden er det „tomme“ rum rigt på energi, udstråling og hurtigt bevægende partikler. Af mange forskellige slags. Her vil vi stå over for de aktive områder, en slags elektrificeret plasma, behersket af Solen, som vor Jord passerer igennem.

Videnskabsmændene har indirekte bevis for, at der findes uhyre områder af magnetiske felter og elektriske strømme, som på en eller anden måde er forbundet med den udgående strøm af ladede partikler fra Solen“. Citat slut.

August nyhedsbrevet i „The Interplanetary Foundation“, Royal Oak, Michigan bringer følgende:

Citat: Russiske observationer fra sputnikker ved hjælp af spektroskopiske analyser har afsløret, at Jorden ingen ilt har i sin atmosfære“. Citat slut.

Eftersom vi ved, at der er ilt i vor atmosfære, ilt som er med til at opretholde alle slags livsformer, deriblandt menneskets, er denne sidste erklæring i særdeleshed interessant. Her er bekræftelse af de oplysninger, som rummenneskene gav mig, og som er indeholdt i spørgsmål nr. 75 — at det er umuligt at få en nøjagtig klarlægning af de atmosfæriske forhold omkring enhver planet fra en position udenfor planetens ionosfære.

Spørgsmål nr. 82: *Kan du give flere tekniske oplysninger om rumskibenes drivkraft?*

Svar: Ikke flere end jeg allerede har offentliggjort. Selv om jeg også har set disse fartøjer arbejde under ture i dem og har fået nogle af instrumenterne forklaret, kan jeg endnu ikke give detaljerede oplysninger om, hvordan de arbejder på anden måde, end en gennemsnits mekaniker kan forklare, hvordan et luftfartøjs motor arbejder efter at have fløjet et par gange.

Jeg ved, at kraften trækkes fra rummet, ligesom vi trækker vejret, som holder vore legemer i live. I hvert tilfælde omdannes naturens elementer til masse eller energi.

Jeg har set lynet ramme et træ og antænde det og har fået at vide, at der er mere energi i et lyn, end der kan frembringes af alle Jordens kraftstationer på en gang. Vore besøgende, som samarbejder harmonisk med naturen, har lært, hvordan man kan udnytte denne energi, men de fortalte ingen detaljer om dette på grund af den fjendtlighed, vi udviser overfor hinanden.

Når vi tager i betragtning, at et instrument ikke større end en cigaretpakke, i hænderne på en hensynsløs person, med denne kraft kunne ødelægge en form uden at efterlade sig spor, kan vi forstå deres betænkelighed ved at dele en sådan viden med os.

Som omtalt i „Ombord i Rumskibene“ arbejder vore videnskabsmænd i den retning og vil uden tvivl engang finde ud af at bruge denne kraft fra universet — men så vil ansvaret for dens anvendelse være vort. Lad os derfor håbe, at vi, inden naturen åbenbarer sine hemmeligheder for os, har udviklet os langt mere i retning af medlidende kammeratskab.

fortsættes.

Flyvende tallerkener ...en ny tids herolder!

Ought to be translated

Jeg må takke dem, der har tilrettelagt denne mindeudgave i anledning af Kota Colleges 50 års jubilæum, fordi de har bedt mig fremkomme med en artikel. Og jeg har benyttet chancen til at skrive en artikel om et emne, som jeg anser for at være af stor betydning for den menneskelige race, så meget desto mere som offentligheden indtil nu ikke fuldstændig har været klar over, hvor betydningsfuldt det er.

Emnet er: Tilsynekomsten af de mærkelige objekter på himlen, som populært kaldes flyvende tallerkener. Man har set disse objekter bevæge sig og opføre sig på en måde, som ingen jordisk flyvemaskine bevæger sig. For det første skyder de en voldsom fart, langt hurtigere end vore hurtigste jetmaskiner. Og dernæst er de absolut lydløse, hvilket ingen jordisk flyvemaskine er. Yderligere har man set dem ændre retning pludselig, selv når de flyver med voldsom fart. Den slags ting er absolut ud over det, vore flyvemaskiner kan præstere. Hvis en jordisk flyvemaskine ændrede retning pludselig, selv om de kun bevægede sig med en brøkdel af den fart, disse mærkelige objekter skyder, ville den brænde op og alle ombordværende ville blive dræbt øjeblikkeligt. Desuden kan disse mærkelige objekter ikke alene ændre retning under stærk fart, de er

også i stand til at stå helt stille i længere tid i luften, hvilket ingen af vore flyvemaskiner kan. Disse særlige træk hos de mærkelige objekter beviser slutteligt, at de ikke kan være af jordisk oprindelse.

Det spørgsmål, som derefter opstår er: Hvad er de, og hvor kommer de fra? Rummets uendelighed afholder mig fra at fremkomme med vidnesbyrd, som kan bevise deres natur og oprindelse. Derfor har jeg ladet mig nøje med at give læserne en liste over bøger, hvori man kan finde svar på disse spørgsmål — det er kun en kort liste, skønt litteraturen om emnet flyvende tallerkener er blevet umådelig og vokser hver dag. Hvad mig angår, er jeg blevet overbevist af det, jeg har læst om emnet, om at de er af ikke-jordisk oprindelse, og at de ikke er naturfænomener, så som meteoror, etc. men styres af intelligensvæsener. Fra mit synspunkt er det lige gyldigt, om de kommer fra vort solsystem eller fra et sted udenfor det, fra stjerneregionerne. Det, som hovedsageligt interesserer mig, er det faktum, at de ikke tilhører vor jord, men kommer fra kosmiske egne. Jeg ved, der er en hel del skepsis angående realiteten af de flyvende tallerkener, men skepsisen skyldes hovedsageligt forudindtagethed, uvillighed til at tro noget, som går imod vore opelskede synspunkter, eller som er ubehageligt. Mr. Waveney Girvan har behandlet det meget fint i sin bog. Undertiden udarter denne skepsis sig således, at man forkaster vidnesbyrd, som selv retten ikke ville tøve med at anerkende som pålidelige. Capt. Ruppelt, som i to år havde tjeneste i det amerikanske luftvåbens special afdeling for flyvende tallerkener, retter en skarp kritik mod statstjenestemændene og andre for denne skepsis:

„Den megen tale om ordet „bevis“ kan forenkles til eet spørgsmål: Hvad er et bevis? Skal et UFO lande ved Pentagon flodens udspring i nærheden af Generalstabens kontor? Eller er det et bevis, når en radarstation på Jorden opfanger et UFO på skærmen, sender en jetjager op for at standse det, og jetpiloten ser det, og indstiller sit radarapparat, kun for at se UFOet fare bort med fænomenal fart? Er det bevis, hvis en jetpilot skyder på et UFO. — Og holder fast ved sin historie, selv for en krigsret. ?“

Undertiden antager skepsisen mere aggressive former. Mr. Waveney Girvan siger i sin bog:

„Modarbejdningen af dem, der tror på flyvende tallerkener har en mere aktiv form i De forenede Sta-

ter, end den har i England. I 1951 skrev Geral Heard for at fortælle mig, at han var stødt på et bevis på indblanding i brevene fra de mennesker, som korresponderede sammen om dette emne. I 1953 blev Det Internationale Flyvende Tallerken Bureau (en uskyldig, civil forening, grundlagt af Mr. Albert K. Bender i Brigdeport, Connecticut, i den hensigt at ordne og undersøge tallerken-rapporter) lukket under de mest mystiske omstændigheder og under trusler fra bestemte mennesker, hvis identitet, Mr. Bender var uvillig eller ikke i stand til at røbe. Den 17. december 1953 fik George Adamski besøg af tre FBI-mænd, som forhørte ham temmelig indgående angående et radio-interview, som han havde den 7. december i Los Angeles. Efter dette havde der været en del telefonopringninger til hovedkvarteret i Washington D.C. Adamski fik besked på at tie stille og ikke omtale regeringen eller nogen af dens afdelinger. Han fik endvidere at vide, at der, på grund af denne udsendelse, var blevet underskrevet en arrestordre mod ham af rigsadvokaten, og at han ville blive arresteret, hvis det skete igen.

Grunden til dette var sandsynligvis, at autoriteterne i Washington var blevet bestormet med forespørgsler på grund af den, næsten samtidige, udsendelse af Keyhoe's „Flyvende tallerkener fra verdensrummet“ og Adamski's „Flyvende tallerkener er landet“, og at regeringen ønskede et pusterum.

Denne formodning blev bekræftet af „Washington Daily News“ fra 13. januar 1954, hvori det blev meddelt, at lederne ved luftstyrken „havde rullet et messing-tæppe ned“ for ATIC, hvor flyvende-tallerken-rapporter blev undersøgt.

Endnu værre end disse tilfælde af trusler og skræmmebilleder var *suppressio veri* (undertrykkelse af sandheden) og *suggestio falsi* (falske oplysninger), som autoriteterne tog tilflugt til i rapporter angående flyvende tallerkener. Et meget ubehageligt tilfælde af denne art hændte fornylig i USA. Jeg gengiver nedenstående en rapport, som den var offentliggjort i „Flying Saucer Review“:

Et godt billede af USAFs politik angående rapporter om UFOerne i årenes løb, vises af en UFO-begivenhed den 24. februar 1959. En af hovedobservatorerne til dette fænomen var kaptajn Killian, som fløj for American Airlines. Uden mellemlanding var hans maskine på vej fra Newark,

New Jersey til Detroit, Michigan. Om aftenen den 24. februar kl. 20,45, da maskinen var over Philipsburg, Penn., observerede han tre strålende oplyste genstande, som fulgte efter hans maskine. De fulgte den i ca. 35 eller 40 min. og blev ikke alene observeret af mandskabet og de 35 passagerer, men også af 5 andre maskiner og talrige mennesker på jorden langs ruten. Udførlige detaljer angående denne begivenhed blev givet i en 22 sider stor rapport samlet af „Uidentificerede Flyvende Genstandes -Undersøgelseskomité“ i Akron, Ohio. — NICAP har også grundigt kontrolleret kendsgerningerne fra denne observation, og således har vi her en begivenhed, hvorom vi har den bedst mulige, pålidelige oplysning. Arkiverne i Akron-komiteén indeholder underskrevne beretninger fra adskillige jordobservationer. Angående observationen kan man med rimelig grund slutte, at vidnernes antal og karakter borger for det oplyste.

Skønt luftvåbnet ikke havde fået ret stor førstehåndsoplysning om denne begivenhed, udsendte de tre officielle forklaringer på tre forskellige dage og med tre fuldstændig modstridende oplysninger.

Som en kommentar til disse såkaldte forklaringer, sagde kaptajn Killian:

„Jeg er ligeglad med, hvad luftvåbnet siger. Genstandene, jeg så, fløj med 200 miles i timen og var bestemt ikke almindelige luftfartøjer. Hvis luftvåbnet ønsker at tro det“, tilføjede han, idet han hentydede til „påfyldningsteorien“, „bliver det dets egen sag. Men jeg ved, hvordan en B 47 ser ud, og jeg ved, hvordan en KC-97 tanker (påfyldningsfartøj) ser ud. Yderligere ved jeg, hvordan de ser ud, når de er i virksomhed om natten. Og det var ikke det, jeg så“. Killian påstod, at dette var luftvåbnet tredje forklaring på hans observation, helt modstridende med de andre og meget utilfredsstillende.

Denne begivenhed fik et efterspil, som er endnu mere interessant. Kaptajn Killian fik mundkurv på. Autoriteterne lagde pres på The American Airlines, som var kaptajn Killians arbejdsgiver, og han blev gjort tav.

„Kaptajn Killian diskuterer ikke mere observationen af de tre ukendte genstande. Efter de første beretninger i aviserne, som afslørede tydelige fejl i luftvåbnet forklaringer, blev mundkurven hurtigt taget i brug. American Airlines blev, efter luftvåbnet krav, nødt til at bringe Killian til at tie. De-

res forklaring var, at et godt forhold til den officielle verden måtte opretholdes, koste hvad det ville. Derfor blev han anmodet om ikke mere at tale om et sådant emne“.

Talrige eksempler som dette kan noteres, hvor autoriteterne undertrykker kendsgerningerne og giver alle mulige fantastiske forklaringer. Det ville ikke have gjort så meget, hvis de flyvende tallerkener havde været et rent naturligt fænomen. Men de er ikke naturfænomener, men er noget, som bringer et budskab, som er af enorm betydning for menneskeheden, nemlig en ny tidsalders begyndelse, som bedst kan benævnes som Den Kosmiske Tidsalder, en tidsalder som giver umådelige løfter for den menneskelige race.

Og hovedformålet med denne artikel er det, at henlede opmærksomheden på dette og i forbifarten påpege den store uret, som bliver begået mod menneskeheden, ved at forholde den en kundskab, som radikalt ville forandre dens syn og revolutionere dens levevis og samfundets hele struktur.

Der kan ikke herske nogen tvivl om, at vor nuværende civilisation har udtømt sig selv. Den har vist sin åndelige fallit i de stadige konflikter nationerne og racerne imellem, og truslen om krig hænger ligesom Damokles-sværdet over dens hoved.

Her giver Sri Aurbindi's filosofi os det rigtige perspektiv, for han fortæller os, at den nuværende civilisation, som kan karakteriseres som en åndelig civilisation, ikke er den højeste, den menneskelige race kan nå, og at de evige stridigheder, som er denne civilisations sørgelige karakteristik, er tegn på dens udmattelse og klart viser, at tiden er inde til at en højere civilisation tager dens plads.

De flyvende tallerkeners eksistens kundgjorde slutningen på den mentale civilisation og begyndelsen til en højere sammen med den nye tidsalder. — Denne tidsalder er Den Kosmiske Tidsalder, og tilsynecomsten af de flyvende tallerkener forkynder dens frembrud. Den giver en radikal forandring i vort mentale syn. Vi er end ikke internationale i vor opfattelse. Vore nuværende disharmonier og konflikter er tilstrækkeligt bevis på det. Men mennesket skal ikke alene være internationalt, men også kosmisk indstillet. Dets udvikling behøver det, — dets fremtid kræver det — dets skæbne fordrer det.

Den kosmiske etape er sikkert ikke det højeste, mennesket kan nå. Det skal måske løftes til et end-

nu højere stade. — Det er ikke menneskets bestemmelse at forblive, hvor det er, — men at stige højere og højere, — og der findes ikke den top, hvortil det ikke kan nå, — dette er Sri Aurobindos budskab.

Tilsynekomsten af de flyvende tallerkener er bevis på sandheden i dette budskab. Det viser, at når menneskets mentale stadium har spillet fallit, må mennesket være rede til at tage et stort spring fremefter.

Dette store spring fremad betyder, at det når det Kosmiske Plan. Gita har vist i det 11. kapitel, hvor vigtigt det er for menneskets åndelige ophøjelse. Arjunas undervisning var ikke komplet, før han så Herrens Kosmiske Skikkelse. At denne er meget forskellig fra den menneskelige eller den jordiske skikkelse vises deraf, at Arjuna skælvede ved synet af den, og han bønfuldt Herren om, at denne ville genantage sin menneskelige skikkelse:

„Jeg har set det, som ingen før har set. Mit hjerte er glad, dog er jeg bange. Vis mig, oh Gud, Din anden skikkelse igen. — Barmhjertighed, oh, Gudernes Gud, alle verdeneres hjem“.

Og Herren antog atter sin menneskelige skikkelse for at fjerne hans frygt.

Arjunas frygt skyldtes, at han var vant til livet i isolation, som er et andet ord for egoisme. Som jeg har sagt andetsteds:

„Helbredelsen for egoisme og indbildskhed hos Arjuna kan kun komme, hvis han virkelig gør sin kosmiske baggrund. Han skulle ikke skille sig ud fra den vældige, kosmiske orden, som han selv er en del af. Kun ved at forstå sin enhed med den kosmiske orden, kan han opfylde sin mission“.

Ikke alene Gita, men hele vor gamle litteratur er gennemtrængt af den tanke, at for at opfylde sin mission må mennesket forstå sit kosmiske Jeg. — F. eks. i Rigvedaen, i den berømte Gayatri, som Rabindranath i sin berømte fortolkning af denne mantra, i afhandlingen: „Dharmas simple ideal“ anmodes vi om at erkende vor enhed med hele universet. Vi citerer digterens ord:

„På denne måde anmodes den sande Arya til i det mindste een gang daglig at anbringe sig midt mellem Solen, Månen og Stjernerne og erkende sin afgørende harmoni med hele universet. Og når han gør dette, bedes han fremsige ordene: „Vi betragter Gud Savitas strålende lys“.

Men efter hvilket princip skal vi betragte dette strålende lys? Hvad er det for en tråd, der forbinder os med Universets Herre? Svaret er givet i den afsluttende del af verset:

„Gid han ville lede vor fornuff“. — Det er gennem vor forstand, vi skal betragte Ham. Ordet „forstand“ skal imidlertid ikke opfattes for snævert. Det betyder ikke logisk ræsonnement, men den højere erkendelse, som er den eneste vej, gennem hvilken vi kan få adgang til universets endelige mysterium. Digteren slutter:

„Udenfor, universet, og indvendig, min forstand — disse to er tilkendegivelser af den samme kraft. Når jeg ved dette og forstår, at jeg på den måde har et intimt forhold til universet med min ånd, og min ånd med Sachidananda, får jeg frigørelse for al smålighed, egenkærlighed, frygt og sorg“.

Opstigningen fra det jordiske til det kosmiske plan giver en grundig ændring i den menneskelige bevidsthed. Ikke alene bliver vi i stand til at forstå vort slægtskab med hele universet, men det hjælper os også til at skabe en bedre international bevidsthed. Med Den Kosmiske Sfære som større baggrund, vil vi se de internationale problemer i det rette perspektiv på samme måde, som når vi på toppen af et bjerg bedre kan se dalen, end når vi er nede i selve dalen. Det er derfor nødvendigt at stige til det kosmiske plan, når vi skal løse vore internationale problemer. Derfor kan vi se, hvor tåbeligt, det er at udelukke alle oplysninger om de flyvende tallerkener, da kontakten med dem er den sikreste måde til at erhverve sig kosmisk bevidsthed.

Hvorfor har man så meget imod at indrømme, at der findes højere væsener, som har opdaget hemmeligheden ved rumrejser og mange andre ting, som vi endnu ikke har fundet ud af? Sagen er i virkeligheden meget, meget alvorlig. Det drejer sig om hele den menneskelige races skæbne. Medmindre der kommer en radikal forandring og forbedring i den menneskelige bevidsthed, er denne race dødsdømt, som alt tyder på, den er. Tiden er inde til en samlet optræden af alle nationer på vor planet og til at udsende alle de oplysninger, man har om de mærkelige, flyvende genstande, som kommer hertil i tusindvis og bringer befrielsens budskab med sig. — Kun på den måde har vi en chance for at undslippe vor truende undergang.

Dr. S. K. Maitra, Cap. Indien.
Oversætter: Jacob Jensen.

Mars

Forord: SUFOI har gang på gang bragt stof om de nyeste astronomiske opdagelser og teorier. Vi har tidligere i såvel små som store indlæg behandlet spørgsmålet om liv på de øvrige planeter. Da en stor part af bladets læsere sandsynligvis ikke har stiftet bekendtskab med detaljerne i dette stofområde, vil vi her bringe den vigtigste af teorierne om mars.

(sammendrag fra „Liv på andre planeter“ af L. Golosnitsky, Moskva, 1955).

Er der liv på andre planeter?

Dette spørgsmål er ét af de dybeste og mest komplicerede, der optager den menneskelige hjerne. — Selv de nærmeste planeter er skilt fra Jorden af en ørken af tomt rum. Er det muligt med sikkerhed at antage eksistensen af liv på et himmellegeme, der er millioner af kilometer borte fra Jorden?

Dette yderst vanskelige problem, som man engang troede uløseligt, er fornylig blevet løst af en sovjetisk videnskabsmand — Gabriel Adrian Tikhov. Som resultat af han arbejder inden for murene i Alma Ata observatoriet fødtes en ny videnskab, astronomisk biologi eller — kort sagt — astrobiologi.

I biologien bærer en levende substans' kemiske reaktioner mod omgivelserne navnet stofskifte. Lad os tage en sten. Den har ikke nogen udskiftning af stof med omgivelserne. Tværtimod! Jo bedre, den er isoleret fra omgivelserne — d.v.s. fra vandets, atmosfærens og temperaturforandringerens påvirkning, jo længere vil den holde sig intakt. En levende organisme er i vedvarende gensidig aktivitet med omgivelserne — den spiser, absorberer vand og ånder. Den opbygger sin krop af de assimilerede stoffer og afgiver det, som er forbrugt og overflødigt. Som et resultat af stoffernes vedvarende omskiftelse, vokser organismerne og udvikler og formerer sig. Disse biologiske processer: vækst, udvikling og formering, adskiller en levende substans fra dødt stof.

Hvilke betingelser er nødvendige for liv?

Først bør temperaturen på planeten ikke være for høj eller for lav. Både kraftig kulde og kraftig hede er farlige for de proteiner af hvilke planter og dyrs legemer er bygget.

For det andet må planeten have vand. Vand er en vigtig del af enhver organisme. Transporten af nærende substanser og forskellige vitale processer sker ved hjælp af vand.

For det tredje må planeten have et lufttæppe — en atmosfære. Luften er hovedsagelig nødvendig, fordi det atmosfæriske tryk holder vandet i flydende tilstand.

Dette er de tre betingelser, der er nødvendige for liv, altså: en passende temperatur — ikke for høj eller for lav — og tilstedeværelsen af luft og vand.

Mars ligner i mange henseender Jorden. Den drejer sig om sin akse på 24 timer og 37 minutter. Dens dag er kun lidt længere end den jordiske dag. Den har forskellige årstider — ligesom på Jorden skifter vinterkulde med varme forårsdage. Så følger sommeren efter foråret, og efteråret afløser sommeren. Hver årstid er imidlertid dobbelt så lang som på Jorden. Mars har vand og luft.

Men der er mange forskelle mellem de fysiske forhold på Jorden og Mars. Mars modtager mindre sollys og varme. Dens diameter er halv så stor som Jordens. Dette afgør de fysiske forhold på planeten — der er lavere temperatur på Mars end på Jorden, og luften er tyndere.

Universets materielle ensartethed

giver lov til at tro, at der ligeledes er radioaktive stoffer i opbygningen af Mars, og at de fandtes i større overflod for milliarder af år siden end nu.

Kernefusionsenergi havde dengang opvarmet planetens skal, som resulterede i en voldsom vulkansk aktivitet.

Månens overflade fortæller os, hvor voldsomt den vulkanske aktivitet manifesterede sig, selv på de små planeter, på deres tidlige udviklingstrin. Skallen på denne Jordens lille satellit er til overflod dækket af kratere og bjerge, revner og kløfter. Alt dette er resultatet af tidligere vulkansk aktivitet. Under vulkanske udbrud udslynger en planets indre damp og kultveilte. Kultveilte spiller den samme rolle som glasset på et drivhus — den konserverer varmen på planetens overflade.

Altså har Mars i den fjerne fortid haft et fugtigt, varmt klima. Det var dengang, livet skulle være opstået på naturlig måde. Derfor udviklede den organiske verden på Mars sig i fortiden under et varmt klimas betingelser.

Observationer af Mars er meget vanskelige på

grund af den mægtige afstand mellem den og Jorden. At skelne mindre detaljer på planetens lille skive gennem teleskoper kan gøres med stort besvær i sjældne minutter, hvor der er forholdsvis ro i jordatmosfæren. I dette tilfælde hjælper kraftig forstørrelse ikke. Med en forstørrelse på 1800 gange vil planeten ses meget dårligere end med en forstørrelse på 800 gange. Selvfølgelig vil skiven blive større, men den vil miste sin glans — og vibrationerne i Jordens atmosfære vil få dens små detaljer til at skælve og falme.

Videnskabsmænd har siden sidste århundrede prøvet at finde en måde, hvorpå de kunne forbedre Mars' tydelighed. G. A. Tikhov har haft held til at løse dette problem. Han er begyndt at bruge lysfiltre til observationerne. Disse er glasplader af forskelligt varierende kulører, gennem hvilke det teleskopiske forstørrede billede af planeten bliver undersøgt.

Lysfiltre gør det muligt at observere overfladedetaljer på planeten med lysstrålerne af én bestemt kulør. De styrker kontrasten mellem forskelligt farvede formationer og forbedrer tydeligheden af de svagt farvede og svagt oplyste detaljer.

F. eks. formærker rødlysfiltret betydeligt de grønne pletter i „havene“, som træder tydeligt frem mod kontinenternes lyse baggrund. Det forbedrer tydeligheden af „kanalerne“ — de mystiske, tynde linier, som dækker Mars' overflade. Hvis vi omskifter det røde filter med et grønt, vil vi se nye formationer, der hidtil ikke har været til at skelne — hvide streger, der langsomt glider hen over planetskiven i forskellige retninger og somme tider strækker sig ud over skivens kant. Dette er skyer, der langsomt flyder i luften over Mars' sletter.

Foruden at forbedre planetens overfladedetaillers tydelighed er lysfiltrene i stand til præcist at afgøre tingenes farvetoner. F. eks. syner alle grønne objekter — set gennem et grønt glas — meget lyse, røde objekter mørke og hvidt som grønt.

Ved at observere et objekt succesivt gennem forskellige lysfiltre kan dets farve afgøres uden fejl. Og da hver substans har en bestemt karakteristisk farve, gør lysfiltre os i stand til, med stor sandsynlighed, at afgøre hvilke stoffer, de forskellige formationer på Mars' overflade er dannet af. Således er det f. eks. ved hjælp af lysfiltre blevet bekræftet, at Mars' polarkapper er sammensat af is

og af sne, og at de orangerøde „fastlande“ er sandlersletter, der ligner „det røde sand“ i visse ørkener i Centralafrika.

Overfladen på Mars er betydelig jævn. Vi kan ikke se nogen bjergkæder på den — og dens mægtige ørkener er ikke afbrudt eller inddelt af bjergkæder. Det er kun på visse steder — i den nordlige halvkugles ørken og nær Sydpolen, at vi gennem teleskopet kan se skinnende hvide pletter. Det er evig sne, der skinner i solen på toppen af enesomme bjerge.

Hvad antyder Mars' jævne overflade?

For det første, at de processer, der danner bjerge, for længst er standset på planeten. For det andet, at vulkanerne og bjergene, som må have vist sig på de tidlige trin i planetens udvikling allerede er blevet ødelagt af erosion og vind i løbet af hundrede af millioner af år.

Hvis Mars i fortiden kun har haft lidt vand, og luften har været meget tynd, kunne udjævningsprocessen ikke have været fremskredet så vidt.

Månen har kun beholdt sporene efter ældgammel vulkanaktivitet, fordi den savner et tæppe af vand og luft.

På Mars ser vi et helt andet billede. Dens jævne overflade fortæller os om planetens svundne tider, hvor den havde vand i overflod og luften var tykkere og fugtigere end nu.

Langsomt, men sikkert jævned vand og vinde marsbjergene, ødelagde klippeformationerne og omdannede dem til sand og lerstøv.

Polarkappernes tykkelse er ukendt. De er ikke bare frost, som nogle videnskabsmænd mener. Om foråret ville frost være fordampet op i atmosfæren uden at fugte jorden, og dog ser vi faktisk, at en betydelig del af jorden gøres våd. Rundt om snekappens smeltende kanter dannes et mørkt bånd, som må være et par snese kilometer bredt. Dette er marsjordbunden, der bliver mørk, idet den absorberer smeltevandet fra sneen.

Er der ilt i marsatmosfæren, som er nødvendig for, at dyr og planter kan ånde? Ja, men meget lidt. Men der er dobbelt så meget kultveilte som på Jorden. Denne opdagelse blev gjort i 1947, og den har vigtig betydning for løsningen af problemet om liv på Mars. Kultveilte er trods alt planternes føde.

Når jordplanter har kunnet tilpasse sig til en

streng kulde og temperaturforandring, må Mars-vegetationen have tilpasset sig til planetens strenge klima i løbet af dens historiske evolutionsproces. Altså er planteliv sandsynligt på Mars. Men er der nogen fænomener på denne planet, som antyder, at vegetation virkelig eksisterer på Mars? Ja, det har man observeret.

Dette er, hvad videnskabsmanden N. P. Barabshiev skriver i sin artikel: „Liv i Universet“:

„I øjeblikket tiltrækkes astronomernes opmærksomhed hovedsagelig af „havene“ og „kanalerne“ på Mars. Observationer af et antal astronomer — deriblandt G. A. Tikhov og mig selv — viser, at nogle pletter meget ofte klart har vist et grønligt og blåt skær. Der er pletter, som bliver grønne om foråret, gule om sommeren og endelig går over i grålige toner. Nogle pletter forbliver grønne sommer og vinter. Af disse observationer kan man drage den antagelse, at Mars har en vegetation, som bliver gul om sommeren — og måske noget stedsegrønt, ligesom vore nåletræer“.

Fortsettes.

UFO iagttaget i lav højde

(Ought to be translated).

Af B. V. Wilson.

Mr. Ray Hawks, boende 29. Street nr. 2430 i Boulder, Colorado, arbejder for firmaet „Nathan Allen Trucking Company“, der har domicil ovennævnte sted.

Den 11. august 1960 arbejdede Hawks med en traktor på et ensomt sted ca. 3 km syd for Buckingham Parks, 11 km nord for og 3 km vest for byen Boulder. (NV for byen Denver). Klokken var ca. 15,10.

Pludselig hørte Hawks over sig en dæmpet detonation. Han så op mod himlen og så kort efter et skiveformet objekt falde lodret ned udfra en sky og standse ca. 60 m over jordoverfladen. Afstanden fra Hawks til genstanden var ca. 200 m. Ved den pludselige opbremsning i styrtet vaklede objektet lidt, som om det „stabiliserede sig selv“ (Hawks egne ord). Bevægelsen mindede om en mønt, som kastes på et bord og derpå svinger lidt rundt inden den ligger stille.

Objektet så ud som to sammenføjede konkave skiver. Højden var på det højeste sted ca. 1/5 af

diameteren. Objektets farve mindede om grumset aluminium, hvorved overfladen fik et fløjsagtigt udseende. I periferien — en smule fra kanten og indefter — var anbragt et antal skinnende metalplader med kort afstand. Disse metalplader var synlige på objektets underside, da det faldt ned fra skyen, og de blev synlige på overfladen, da objektet stod stille i luften. En af disse plader afgav en meget lys „kongebå“ røg (Hawks egne ord), som på en måde sivede ud fra randen. Hawks følte en slags brummen — som om en motor løb i tomgang, og lyden kom fra objektets indre.

Så skete noget usædvanligt: pludselig så han metalpladen, hvorfra røg sivede ud, blive kippet om, som kanten vendte ind mod objektet, hvorefter hele metalpladen blev trukket ind i objektets indre. Heretter var kun et langagtigt hul synligt.

Dernæst så Hawks, at en ny plade blev skubbet på plads indefra, og han hørte et klik, da pladen faldt til rette i lukkemekanismen. Kort efter blev den pulserende brummen højere — akkurat som ved en elektromotor, der bringes op på et højere omdrejningstal — indtil den havde nået en meget høj frekvenstone. Indtil dette øjeblik syntes objektet at have været omgivet af et skinnende felt.

Så steg objektet lodret op i luften, og det usædvanlige var, at det tilsyneladende straks opnåede sin fulde hastighed — ganske uden synlig acceleration. Det steg simpelthen med en yderst høj hastighed, indtil det forsvandt ud af syne. På dette tidspunkt var himlen blevet skyfri.

Da Hawks så objektet første gang, betjente han netop kranen med jordgrabben. Da objektet kom nærmere, standsede traktorens motor. Hawks troede først, at han havde hævet grabben for højt, idet det tidligere ofte var sket, at motoren standsede, når grabben kom for højt op. Han greb derfor efter selvstarteren for atter at sætte motoren i gang, men selvstarteren var fuldstændig død. På spørgsmålet om han havde følt angst, svarede Hawks: „Nej, det mærkelige var, at jeg havde en udpræget følelse af fred og tilfredshed. Jeg sad ganske roligt på min traktor og havde ikke det fjerneste ønske om at stige ned og gå nærmere til objektet eller overhovedet foretage mig noget“.

Hawks anslår, at objektet stod stille i ca. 15 min, mens den omtalte plade blev udskiftet. På grund af Hawks usædvanlige følelse kan han have bedømt

tiden forkert, således at de 15 min. kan have været mindre eller mere. Hawks har endvidere fortalt, at følelsen af tilfredshed tilsyneladende forlod ham, da objektet var udenfor synsvidde. Han greb derfor atter selvstarteren. Den virkede og motoren gik straks igang.

Følgeslutninger

Mr. Hawks gjorde indtryk på Wilson som en meget intelligent iagttagere, der åbenbart har fortalt den rene sandhed. Han talte meget alvorligt om det hele, og Wilson troede på ham uden at føle den ringeste tvivl.

Han er sandsynligvis det første menneske, som faktisk har overværet en „reparation“ (?) på et i luften svævende UFO. Den detonation, som han først hørte, kunne muligt stamme fra den plade, som blev trukket ind i UFO'et. For at gennemføre denne reparation og udskiftning af pladen måtte UFOet gå ned og endda temmelig langt ned. Til dette formål havde man vel også udsøgt sig det ret ensomme område.

Muligvis blev en eller anden slags stråle rettet mod Hawks, som bibragte ham følelsen af fred og tilfredshed.

Normalt ville man vel vente, at enhver, som var iagttagere til noget så usædvanligt, ville blive slået af angst. Man må gå ud fra, at enhver ville føle trang til enten at løbe bort fra stedet eller nærme sig objektet. Det er ligeud muligt, at objektets besætning har set ham og har besluttet at gøre ham ubevægelig så længe reparationen varede. Og de gjorde det på en så virksomhedsfuld måde, at de ikke derved skadede ham.

Hawks må have befundet sig temmelig nært ved objektet, for ellers kunne han ikke have set, hvorledes metalpladen blev kippet og trukket ind i objektets indre. Han må i virkeligheden have befundet sig under 200 m fra objektet, da han på denne afstand næppe kunne have bemærket enkelthederne, med mindre objektet var større end han skønnede eller afstanden mindre end han troede. Eller metalpladen var af en antagelig størrelse. I den tid, pladen var borte, kunne han intet se i objektets indre. Objektets anslåede størrelse afhænger naturligvis ved alle UFO-observationer af iagttagereens evne til med nøjagtighed at kunne skønne over afstande. I dette tilfælde ville Wilson mene, at afstanden fra Hawks til objektet var mindre end 200 m, såfremt det vir-

kelig havde en diameter på ca. 30 m. Ellers havde han næppe så klart kunnet se en udskiftning af pladen. Eller objektet har været større end 30 m, såfremt han virkelig befandt sig 200 m fra det.

Hawks siger, at han vil mene, at objektet stammer fra en anden planet, fordi vi ikke her på Jorden har noget, der uden varsel omgående kan opnå fuld hastighed. Enhver magt på Jorden, som ejede et sådan fartøj, ville kunne beherske verden, og de ville næppe være tavse herom.

Det skal bemærkes, at skiven ikke på noget tidspunkt roterede synligt. Den „flagrede“ heller ikke, da den standsede, som så mange skiver gør under horisontalflyvninger. Den pulserende brummen var til stede, således som det ofte er hørt, og stigningen i tonefrekvensen var til stede ved opstigningen, således som det er konstateret ved andre iagttagelser. Det synlige felt ved objektets start, som om natten kunne være synligt som en gløden, er åbenbart i dette tilfælde en varme-udstråling.

Ved Wilsons samtale med Hawks forekom flere enkeltheder, som enhver, der ville finde på en historie, næppe ville tænke over.

Omtalen af traktorens krangrab, der havde tendens til at sætte motoren ud, er sikkert ret karakteristisk.

Det væsentlige ved udskiftning af metalpladen, nemlig først kipningen, derefter indtrækning i objektets indre og den påfølgende anbringelse af en ny plade, er en arbejds-gang, som vist nok for første gang er skildret.

Wilson mener efter sin undersøgelse, at beretningen er nøjagtig og sand.

*APRO-bulletin, september 1960.
Oversætter Slej.*

PANIK

I løbet af de sidste seks måneder, har nærgående UFOer ført til en observatørs død og skræmt andre vidner i USA og Syd Amerika frygteligt.

I Santa Rita, Venezuela druknede en fisker, da han og hans panik-slagne kammerater sprang af bådene, fordi et enormt, glødende objekt nærmede sig. Det var den 6. oktober 1961 klokken ca. 23,00. Et mægtigt UFO kom til syne fra nord, lysskæret fra det oplyste byen. Da det langsomt passerede tværs over Lake Maracaibo og kastede sit lysskær

over fiskerbådene, sprang dusinvis af forfærdede fiskere overbord. Een af dem, Bartolme Romero, sank under et vildt forsøg på at svømme i sikkerhed. De andre nåede strandbredden, lammede over den oplevelse, de havde været ude for.

I Santa Rita betragtede ængstelige indbyggere det mærkelige objekt, som langsomt passerede over byen. UFOet var synligt i fem minutter, før det forsvandt i sydlig retning efterladende en rødlig udblæsningslignende hale. (Den langsomme proces udelukker forklaringer om, at det kan have været en ildkugle eller et meteor. Dette, tilsyneladende kontrollerede, plans oprindelse og hensigt er stadig ukendt).

Endnu et skræmmende møde med et UFO — en 30 miles „følgelse“ — blev rapporteret af mr. og mrs. Richard DuBois, 13481 Shirley Street Westminster, Californien. De var, om aftenen den 21. oktober, på vej hjem fra ferie. De kørte ad vej nr. 60 i New Mexico. Landevejen var øde med undtagelse af deres vogn. Klokkeren var omkring 2,00, da „en skinnende hvid lyskugle“, kom farende ned på tværs af vognens retning, derefter sagtnede den farten, vendte om og fulgte langs vognen“.

„Først troede jeg, det var en flyvemaskine, der nedlandede“, sagde mrs. DuBois, „men den mærkelige „kugle“ for op mod himlen igen“.

DuBois' formodning om, at det måske kunne have været en mærkelig refleks af månelys, blev modbevist, da det strålende objekt igen kom farende ned og for afsted foran vognen, hvorefter det sagtnede farten og lod dem indhente det.

„På det tidspunkt var vi virkelig bange“, berettede mrs. DuBois. Og deres ængstelse steg, da det mærkelige apparat pludselig delte sig i fire mindre, glødende objekter. Flyvende ved siden af vognen, holdt formationen trit med dem, indtil en service station viste sig forude, så steg de opad og forsvandt ud af syne.

„Vi var så forfærdede,“ sagde mrs. DuBois, „at min mand kørte med 100 miles fart til nærmeste by. Her spurgte vi, om der havde været nogen rapporter om flyvende objekter, men folk lo blot ad os. De syntes det var morsomt, men vi var meget opskræmte“.

Et andet UFO, som kom meget nær på en bil på en øde landevej, blev rapporteret både til AF og NICAP. Det skete den 19.—20. september i New Hampshire. Mr. og mrs. Barney Hill fra Ports-

mouth kom kørende gennem en øde egn i USA, da de så et lysende objekt bevæge sig på himlen. Gennem en 7 x 50 kikkert kunne familien Hill se et lysbånd, af konveks form, som om det kom fra kanten af en flad skive. Objektet syntes at rotere.

Da UFOet kom imod dem, så de, at „båndet“ dækkede halvdelen af kanten, den anden halvdel var mørk, dette skabte en blinkende effekt, når UFOet drejede. Ca. 4 miles fra North Woodstock kom UFOet skråt ned foran vognen og holdt sig svævende 80—100 fod over jorden.

Det roterede ikke mere, og „båndet“ afslørede sig nu som et blå-hvidt fluorescerende lys, som strømede ud gennem en række vinduer. På hver side af UFOet var et rødt lys.

Stadig i forventning om en fornuftig forklaring — f. eks. at objektet måske var en usædvanlig helikoptertype — gik mr. Hill ud af vognen. Han så UFOet krænge over og langsomt komme ned imod sig.

(Det næste afsnit af rapporten, som indeholder et resume af Hills forklaring om den opfattelse han havde af, at væsener af en eller anden art bevægede sig ved vinduerne, er endnu til undersøgelse. Mr. og mrs. Hill er allerede blevet afhørt af Walter N. Webb, lektor i astronomi ved Hayden Planetarium, Boston, formand for vor underafdeling i Massachusetts, Unit 1, og desuden af to elektro-ingeniører, som er tilknyttet NICAP. Rapporten bliver undersøgt, og resultatet vil senere blive offentliggjort).

Ifølge mr. Hill, blev der pludselig aktivitet bag vinduerne, da UFOet kom ned. Flere skikkelser sås fare omkring. Så begyndte de to røde lys at bevæge sig ud fra objekter. Hill så, at de var anbragt på enderne af spidse, finnelignende tingester, som gled udad fra UFOet.

„På det tidspunkt befandt objektet sig i en højde af kun 50—80 fod“, berettede mr. Hill. Dets nærhed, og følelsen af at blive iagttaget og at han muligvis var i fare slog ham pludselig med panik. Han sprang ind i vognen og „gav den gas“. Få øjeblikke senere hørtes en serie „sumvende“ eller „pibende“ lyde, som fik låget til bagagerummet til at vibrere.

Næste dag aflagde mrs. Hill, efter råd fra politimesteren i Newton, Mass., rapport til Pease Air Force Base om mødet, men hun undlod at nævne de formodede skikkelser. Hun meddeler, at en Af-

officer spurgte hende ud, og udviste særlig interesse for de fremstrakt vinge-lignende finner.

Senere, fortalte mrs. Hill, ringede en Major Henderson fra Pease AFB, han fortalte hende, at samtalen blev aflyttet, og bad om nærmere enkeltheder.

Tidligere er befolkningen i Frankrig, Italien, Indien, Venezuela, USA og andre lande blevet foruroliget af UFOer, som er blevet iagttaget i lav højde, eller er rapporteret landet.

I juni 1961 rapporterede den brasilianske presse, at færdselsbetjente flygtede hovedkuls fra deres patruljevogne, da et UFO kom lige direkte imod dem, mens de forsøgte at signalisere til det. En af betjentene måtte afholdes fra at fyre mod objektet.

De tilfælde, hvor UFOer er kommet meget nær og har „signaliseret“ til biler på øde landeveje, synes at være steget i antal. Det behøver ikke at betyde andet end ubehagelig, nærgående iagttagelse — der har ikke været udvist fjendtligheder — men alligevel viser disse tilfælde faren for panik af frygt for det ukendte. Dette er endnu en grund til at opføre sig med hemmelighedsfuldhed om UFOerne. Hvis der ikke er nogen grund til frygt, burde alle kendsgerninger, som beviser dette, offentliggøres.

(NICAP feb. 1962) L.C.

Selvom Solens overflade er relativ rolig, foregår der hver eneste sekund i dens indre eksplosioner svarende til sprængkraften af millioner af brintbomber, oplyste astronomen Donald H. Menzel fra Harvard observatoriet på et møde i New York, hvor et stort antal videnskabsmænd fra mange lande er samlet for at drøfte spørgsmål som Solens virkninger på Jordens klima.

At virkningerne af disse voldsomme eksplosioner ikke kan spores på Solens overflade, skyldes dette himmellegemes enorme størrelse. De umådelige mængder af gasarter, der omgiver Solens indre, absorberer rystelserne, hvortil kommer, at den energi, der frigøres i solkernen, er ca. 50 millioner år om at nå ud til overfladen, hvor den manifesterer sig i form af stråling — herunder lysstråling.

Mr. Menzel oplyste videre, at solpletterne, der engang blev anset for at være stormområder, tværtimod er rolige områder, i hvilke kæmpemæssige magnetiske felter forsøger at fastholde solgassen inden for deres områder.

Af andre interessante indlæg kan nævnes den ungarske videnskabsmand L. Egyed's bevisførelse for, at der består en forbindelse mellem Jordens magnetiske aktivitet og jordoverfladens temperatur. Jo større den magnetiske virksomhed er, desto højere bliver temperaturen.

Mange mennesker er så glade for deres hovede, at de ikke nænner at bruge det!

Ought to be translated

„GEVIRER ØNSKES“ stod der i en tidsskrift-annonce, indrykket af dr. Ernest C. Anderson ved Los Alamos' biomedicinske forskningsgruppe. Han ønsker hjorte- eller elggevirer, og han beder evt. reflektanter opgive år og sted.

Disse data har stor betydning for ham. Dr. Anderson samler nemlig ikke på gevirer som hobby, men fordi de optager radioaktivt nedfald. På samme måde som ben består nemlig hjorteslægtens tænder hovedsageligt af kalk, og radioaktivt strontium opfører sig kemisk på samme måde som calcium. Dyrene får strontium i sig, når de æder, og de oplagrer det bl. a. i gevirene.

Hos mennesker, som modnes langsomt, bygges skelettet op lidt efter lidt, kun en ubetydelighed i løbet af et år. Menneskets benbygning vil derfor vise gennemsnittet af strontium, fordelt over en år-række. Men en hjorts gevir f. eks. „skyder“ nye „skud“ hvert år. Det kan derfor levere et calcium-strontium-koncentrat, der afspejler det radioaktive nedfald i vedkommende år, oplyser „Time“. — Også engelske videnskabsmænd samler gevirer, især fra de skotske øer, hvor græsset er forholdsvis rigt på radioaktivt nedfald som følge af den megen regn.

I „Nature“ offentliggør således to videnskabsmænd fra Royal College of Science i Glasgow en rapport om et gevir fra 1957, der stammede fra øen Islay. Det viste sig at indeholde 126 mikromikrokurier radioaktivt strontium pr. gram calcium. De lagde et tværsnit af hjortetakken på en røntgenfilm i 82 dage, og udstrålingen var stærk nok til, at den tog et klart billede af sig selv! En hjortetak, der havde „groet“ på samme sted i 1952, før H-bombepøverne, viste en radioaktivitet på kun 11,2 mikromikrokurier.

Dansk Handelsblad, 6. juli 1962.